Hugrekki

Fimmbókin

Og ótti við yður og skelfing mun vera yfir öllum dýrum jarðarinnar og öllum fuglum loftsins, yfir öllu sem hrærist á jörðinni og yfir öllum fiskum sjávarins. Í yðar hendur eru þau selt. 1. Mósebók 9:2

Eftir þessa atburði kom orð Drottins til Abrams í sýn og sagði: „Óttast þú ekki, Abram, ég er skjöldur þinn og laun þín verða mjög mikil.“ 1. Mósebók 15:1

Og Guð heyrði rödd sveinsins, og engill Guðs kallaði til Hagar af himni og sagði við hana: „Hvað er að þér, Hagar? Óttast ekki, því að Guð hefur heyrt rödd sveinsins þar sem hann er.“ 1. Mósebók 21:17

Og Drottinn birtist honum þessa sömu nótt og sagði: „Ég er Guð Abrahams, föður þíns. Óttast þú ekki, því að ég er með þér og mun blessa þig og margfalda kyn þitt fyrir sakir Abrahams, þjóns míns.“ 1. Mósebók 26:24

Og á þriðja degi, er þeir voru sárir, tóku tveir synir Jakobs, Símeon og Leví, bræður Dínu, hvor sitt sverð og réðust inn í borgina með djarfmennsku og drápu alla karlmenn. 1. Mósebók 34:25

Og hann sagði: „Friður sé með yður, óttist ekki! Guð yðar og Guð föður yðar hefur gefið yður fjársjóð í sekkjum yðar. Ég hafði peningana yðar.“ Og hann leiddi Símeon út til þeirra. 1. Mósebók 43:23

Og hann sagði: „Ég er Guð, Guð föður þíns. Óttast þú ekki að fara til Egyptalands, því að þar mun ég gjöra þig að mikilli þjóð.“ 1 Mósebók 46:3

Jósef sagði við þá: „Óttist ekki, því að er ég í Guðs stað? En þér hugsuðuð mér illt, en Guð ætlaði því til góðs, svo að hann léti lífið verða, eins og nú er, og léti lífið verða á mörgum. Óttist nú ekki, ég mun annast yður og börn yðar.“ Og hann huggaði þau og talaði blíðlega til þeirra. 1. Mósebók 50:19-21

Þá sagði Móse við fólkið: „Óttist ekki, standið kyrr og sjáið hjálpræði Drottins, sem hann mun veita yður í dag. Því að eins og þér hafið séð Egypta í dag, munuð þér aldrei framar sjá þá að eilífu.“ 2. Mósebók 14:13

Hver er sem þú, Drottinn, meðal guðanna? Hver er sem þú, dýrlegur í heilagleika, óttalegur í lofsöng, gjörir undur? Ótti og skelfing mun yfir þá falla, fyrir mikilleika armleggs þíns munu þeir vera hljóðir sem steinn, þar til fólk þitt fer yfir, Drottinn, þar til fólkið fer yfir, sem þú hefur aflað þér. 2. Mósebók 15:11,16

Þú skalt og velja úr öllu fólkinu dugandi menn, Guðhrædda, trúa menn sem hata ágirnd, og setja þá yfir þá: höfðingja yfir þúsundum, höfðingja yfir hundruðum, höfðingja yfir fimmtíu og höfðingja yfir tíu. 2 Mósebók 18:21

Þá sagði Móse við fólkið: „Óttist ekki, því að Guð er kominn til að reyna yður og til þess að ótti hans sé fyrir augum yðar, svo að þér syndgið ekki.“ 2. Mósebók 20:20

Ég mun senda ótta minn á undan þér og tortíma öllum þeim þjóðum, sem þú kemur til, og ég mun láta alla óvini þína snúa baki við þér. 2. Mósebók 23:27

Sérhver maður skal óttast móður sína og föður sinn og halda hvíldardaga mína. Ég er Drottinn, Guð yðar. Þú skalt ekki bölva daufum manni né leggja hneyksli fyrir blindan mann, heldur skalt þú óttast Guð þinn. Ég er Drottinn. Þú skalt standa upp fyrir gráhærðum mönnum og heiðra gamalmennið og óttast Guð þinn. Ég er Drottinn. 3. Mósebók 19:3,14,32

Þér skuluð því ekki kúga hver annan, heldur skalt þú óttast Guð þinn, því að ég er Drottinn, Guð yðar. Þú skalt ekki taka okur af honum né aukatekjur, heldur skalt þú óttast Guð þinn, svo að bróðir þinn megi lifa með þér. Þú skalt ekki drottna yfir honum með hörku, heldur skalt þú óttast Guð þinn. Þriðja Mósebók 25:17,36,43

Og ég mun gefa frið í landinu, og þér skuluð leggjast niður og enginn mun hræða yður, og ég mun útrýma óhreinum dýrum úr landinu, og sverð mun ekki fara um land yðar. Þriðja Mósebók 26:6

Og hvernig landið er, hvort það er feitt eða magurt, hvort þar er skógur eða ekki. Verið hugrakkir og færið af ávöxtum landsins. Nú var tími frumþroska vínberja. 4. Mósebók 13:20

Gjörið þó ekki uppreisn gegn Drottni og óttist ekki fólkið í landinu, því að þeir eru brauð vort. Varnarlið þeirra er vikið frá þeim, en Drottinn er með oss. Óttist þá ekki. 4. Mósebók 14:9

Þá sagði Drottinn við Móse: „Óttast þú hann ekki, því að ég hefi selt hann í þínar hendur og allt fólk hans og land hans. Þú skalt gjöra við hann eins og þú gerðir við Síhon, Amorítakonung, sem bjó í Hesbon.“ 4. Mósebók 21:34

Þér skuluð ekki taka manngreinarálit í dómum, heldur skuluð þér hlýða á bæði smáa og stóra. Þér skuluð ekki óttast manninn, því að dómurinn er Guðs. En ef málið er yður of erfitt, þá færið það til mín, og ég mun hlusta á það. Fimmta Mósebók 1:17

Sjá, Drottinn Guð þinn hefur gefið þér landið. Far upp og eignast það, eins og Drottinn, Guð feðra þinna, hefur sagt þér. Óttast þú ekki og lát ekki hugfallast. Þá sagði ég við yður: Hræðist ekki og hræðist þá ekki. 5. Mósebók 1:21,29

Og bjóð þú fólkinu og seg: Þér skuluð fara um land bræðra yðar, Esaú sona, sem búa í Seír, og þeir munu óttast yður. Gætið því vel að yður. Í dag mun ég byrja að láta ótta við yður og óttann við yður koma yfir þjóðirnar, sem eru undir öllum himninum. Þær munu heyra fregnir af þér og skjálfa og angist fyrir þér. Fimmta Mósebók 2:4,25

Og Drottinn sagði við mig: „Óttast þú hann ekki, því að ég mun gefa hann og allt fólk hans og land hans í þínar hendur, og þú skalt gjöra við hann eins og þú gjörðir við Síhon, Amorítakonung, sem bjó í Hesbon. Þér skuluð ekki óttast þá, því að Drottinn, Guð yðar, mun berjast fyrir yður.“ Fimmta Mósebók 3:2,22

Sérstaklega þann dag, er þú stóðst frammi fyrir Drottni Guði þínum á Hóreb, er Drottinn sagði við mig: „Safna þú fólkinu saman fyrir mig, og ég mun láta þá heyra orð mín, svo að þeir læri að óttast mig alla þá daga, sem þeir lifa á jörðinni, og til þess að þeir kenni börnum sínum.“ Fimmta Mósebók 4:10

Ó, að þeir hefðu slíkt hjarta að óttast mig og varðveita öll mín boðorð alla daga, svo að þeim vegni vel og börnum þeirra að eilífu! 5. Mósebók 5:29

svo að þú óttist Drottin Guð þinn og varðveitir öll lög hans og boðorð, sem ég legg fyrir þig, þú og sonur þinn og sonarsonur þinn, alla ævidaga þína, og til þess að þú verðir langlífur. Þú skalt óttast Drottin Guð þinn og þjóna honum og sverja við nafn hans. Og Drottinn bauð oss að halda öll þessi lög, að óttast Drottin Guð vorn, okkur til góðs alla daga, svo að hann megi halda oss á lífi, eins og er enn í dag. Fimmta Mósebók 6:2,13,24

Þú skalt ekki óttast þá, heldur skalt þú minnast þess, hvað Drottinn Guð þinn gjörði Faraó og öllu Egyptalandi, hinar miklu freistingar, sem augu þín sáu, og táknin og undrin, og hinn máttuga hönd og hinn útrétta arm, sem Drottinn Guð þinn leiddi þig út með. Eins mun Drottinn Guð þinn gjöra við allt það fólk, sem þú hræðist. Fimmta Mósebók 7:18-19

Þú skalt því varðveita boðorð Drottins Guðs þíns, að ganga á vegum hans og óttast hann. Fimmta Mósebók 8:6

Og nú, Ísrael, hvað krefst Drottinn Guð þinn af þér nema þess að þú óttist Drottin Guð þinn, gangir á öllum hans vegum og elskar hann og þjónar Drottni Guði þínum af öllu hjarta þínu og af allri sálu þinni. Þú skalt óttast Drottin Guð þinn, hann skalt þú þjóna og við hann skalt þú halda þig og sverja við nafn hans. 5. Mósebók 10:12,20

Enginn mun fá staðist fyrir yður, því að Drottinn, Guð yðar, mun láta ótta og skelfingu við yður koma yfir allt það land, sem þér stígið á, eins og hann hefur sagt yður. Fimmta Mósebók 11:25

Þér skuluð fylgja Drottni, Guði yðar, og óttast hann, varðveita boðorð hans, hlýða röddu hans, þjóna honum og halda yður fast við hann. Og allur Ísrael skal heyra það og óttast og ekki framar fremja slíkt illt meðal yðar. Fimmta Mósebók 13:4,11

Og þú skalt eta frammi fyrir Drottni Guði þínum, á þeim stað, sem hann velur til að láta nafn sitt búa þar, tíund af korni þínu, víni þínu og olíu þinni og frumburðum nautgripa þinna og sauðfjár, til þess að þú lærir að óttast Drottin Guð þinn alla daga. Fimmta Mósebók 13:24

Og allur lýðurinn skal heyra þetta og óttast og ekki fremja framar slíka djarfmennsku. Hann skal hafa það hjá sér og lesa úr því alla ævidaga sína, til þess að hann læri að óttast Drottin, Guð sinn, varðveita öll orð þessa lögmáls og þessi ákvæði og breyta eftir þeim. 5. Mósebók 17:13,19

Þegar spámaður talar í nafni Drottins og það kemur ekki fram og kemur ekki fram, þá er það það sem Drottinn hefur ekki talað, heldur hefur spámaðurinn talað það af djarfmennsku. Þú skalt ekki óttast hann. Fimmta Mósebók 18:22

Og þeir sem eftir eru skulu heyra það og óttast og skulu ekki framar fremja neitt slíkt illt meðal yðar. Fimmta Mósebók 19:20

Þegar þú fer í bardaga við óvini þína og sér hesta og vagna og fólk sem er meira en þú, þá skaltu ekki óttast þá, því að Drottinn Guð þinn er með þér, hann sem leiddi þig út af Egyptalandi. Og þú skalt segja við þá: Heyr, Ísrael, þér eruð að fara í dag til bardaga við óvini yðar. Látið ekki hjörtu yðar hugfallast, óttist ekki og skjálfið ekki, né skelfist fyrir þeim. Og tilsjónarmennirnir skulu enn mæla til fólksins og segja: Er einhver sá maður, sem er hræddur og huglaus? Hann skal fara og snúa aftur heim til sín, svo að hjarta bræðra hans hugfallist ekki eins og hjarta hans. 5. Mósebók 20:1,3,8

Og allar þjóðir jarðarinnar munu sjá, að þú ert nefndur eftir nafni Drottins, og þær munu óttast þig. Ef þú gætir ekki að því að halda öll orð þessa lögmáls, sem rituð eru í þessari bók, svo að þú óttist þetta dýrlega og óttalega nafn, Drottin Guð þinn. 5. Mósebók 28:10,58

Vertu hughraustur og hugrakkur, óttast ekki og hræðist þá ekki, því að Drottinn, Guð þinn, fer með þér. Hann mun ekki yfirgefa þig né yfirgefa þig. Þá kallaði Móse á Jósúa og sagði við hann í viðurvist alls Ísraels: „Vertu hughraustur og hugrakkur, því að þú munt fara með þessu fólki inn í landið, sem Drottinn sór feðrum þeirra að gefa þeim, og þú munt gefa þeim það til eignar. Og Drottinn, hann, fer fyrir þér. Hann mun vera með þér, hann mun ekki yfirgefa þig né yfirgefa þig. Óttast ekki og lát ekki hugfallast.“ Og hann gaf Jósúa Núnssyni og sagði: „Vertu hughraustur og hugrakkur, því að þú munt leiða Ísraelsmenn inn í landið, sem ég sór þeim, og ég mun vera með þér.“ 5. Mósebók 31:6-8,23

Safnið saman fólkinu, körlum, konum, börnum og útlendingum þínum, sem eru innan borgarhliða þinna, til þess að þeir heyri og læri og óttist Drottin Guð yðar og gæti þess að halda öll orð þessa lögmáls. Og til þess að börn þeirra, sem ekkert vita, heyri og læri að óttast Drottin Guð yðar, alla þá stund sem þér lifið í landinu, sem þér haldið nú yfir Jórdan til að taka það til eignar. Fimmta Mósebók 31:12-13

Saga

Vertu hughraustur og hugrakkur, því að þessu fólki skalt þú skipta til erfða landinu, sem ég sór feðrum þeirra að gefa þeim. Vertu aðeins hughraustur og mjög hugrakkur, svo að þú gætir þess að breyta eftir öllu lögmálinu, sem Móse, þjónn minn, bauð þér. Vík ekki frá því til hægri né vinstri, svo að þér vegni vel hvert sem þú ferð. Hefi ég ekki boðið þér? Vertu hughraustur og hugrakkur, óttast ekki og lát ekki hugfallast, því að Drottinn, Guð þinn, er með þér hvert sem þú ferð. Hver sem óhlýðnast skipun þinni og hlýðir ekki orðum þínum í öllu því, sem þú býður honum, skal líflátinn verða. Vertu aðeins hughraustur og hugrakkur. Jósúabók 1:6-7,9,18

Og um leið og vér heyrðum þetta, bráðnuðu hjörtu vor, og enginn hafði lengur hugrekki til að verjast yður, því að Drottinn, Guð yðar, er Guð á himnum uppi og á jörðu niðri. Jósúa 2:11

svo að allir íbúar jarðarinnar megi vita, að hönd Drottins er máttug, svo að þér óttist Drottin, Guð yðar, alla tíð. Jósúabók 4:24

Þá sagði Drottinn við Jósúa: „Óttast þú ekki og vertu ekki hræddur. Taktu með þér allt herliðið og legg þig af stað og far upp til Aí. Sjá, ég hef gefið konunginn í Aí og fólk hans, borg hans og land hans í þínar hendur.“ Jósúabók 8:1

Þá sagði Drottinn við Jósúa: „Óttast þá ekki, því að ég hefi selt þá í þínar hendur. Enginn þeirra skal standast fyrir þér.“ Þá sagði Jósúa við þá: „Óttast ekki og látið ekki hugfallast, verið hughraustir og hugrakkir, því að svo mun Drottinn fara með alla óvini yðar, er þér berjist við.“ Jósúabók 10:8,25

Þá sagði Drottinn við Jósúa: „Óttast þú þá ekki, því að á morgun um þetta leyti mun ég framselja þá alla fallna frammi fyrir Ísrael. Þú skalt skera hásar á hestum þeirra og brenna vagna þeirra í eldi.“ Jósúa 11:6

Verið því mjög hugrakkir til að varðveita og gjöra allt það, sem ritað er í lögmálsbók Móse, svo að þér víkið ekki frá því til hægri né vinstri. Jósúabók 23:6

Óttist því nú Drottin og þjónið honum í einlægni og trúfesti. Kasta burt guðunum, sem feður yðar þjónuðu hinumegin flóðsins og í Egyptalandi, og þjónið Drottni. Jósúa 24:14

Og ég sagði við yður: Ég er Drottinn, Guð yðar. Óttist ekki guði Amoríta, í þeim landi þér búið. En þér hafið ekki hlýtt minni röddu. Þá sagði Drottinn við hann: Friður sé með þér, óttast ekki, þú munt ekki deyja. Dómarabókin 6:10,23

Far því nú og kunngjör í eyru fólksins og seg: Hver sem hræddur er og skelfist, snúi aftur og fari snemma af Gíleaðfjalli. Þá sneru tuttugu og tvö þúsund manns aftur af fólkinu, en tíu þúsundir urðu eftir. Dómarabókin 7:3

Og nú, dóttir mín, óttast ekki, ég mun gjöra við þig allt sem þú biður um, því að öll borg fólks míns veit að þú ert dyggðug kona. Rut 3:11

Ef þér óttist Drottin og þjónið honum og hlýðið röddu hans og gerið ekki uppreisn gegn skipun Drottins, þá munuð bæði þér og konungurinn, sem ríkir yfir yður, halda áfram að fylgja Drottni, Guði yðar. Samúel sagði við lýðinn: „Óttist ekki! Þér hafið framið allt þetta illt. En víkið ekki frá því að fylgja Drottni, heldur þjónið Drottni af öllu hjarta yðar. Óttist aðeins Drottin og þjónið honum í trúfesti af öllu hjarta yðar, því að sjáið, hversu mikið hann hefur fyrir yður gjört.“ 1. Samúelsbók 12:14,20,24

Og Sál óttaðist Davíð, því að Drottinn var með honum og hafði vikið frá Sál. Þegar Sál sá að hann hegðaði sér mjög viturlega, óttaðist hann hann. Og Sál óttaðist Davíð enn meira, og Sál varð óvinur Davíðs alla daga. 1. Samúelsbók 18:12,15,29

Ver þú hjá mér, óttast ekki, því að sá sem leitar lífs míns, leitar lífs þíns, en hjá mér munt þú vera varðveittur. 1. Samúelsbók 22:23

Þá sagði Davíð við hann: „Hvernig óttaðist þú ekki að rétta út hönd þína til að deyða Drottins smurða?“ 2. Samúelsbók 1:14

Þá sagði Davíð við hann: „Óttast þú ekki, því að ég mun auðsýna þér miskunn fyrir sakir Jónatans föður þíns og gefa þér aftur allar jarðir Sáls föður þíns, og þú skalt stöðugt eta við borð mitt.“ 2. Samúelsbók 9:7

Verið hugrakkir og leika menn fyrir fólk okkar og borgir Guðs okkar, og Drottinn gjöri það sem honum þóknast. 2. Samúelsbók 10:12

Absalon hafði boðið þjónum sínum og sagt: „Gefið gaum, þegar Amnon gjörir sig glaðan af víninu og ég segi við yður: „Deyðið Amnon!“ Þá skuluð þér deyða hann. Óttist ekki, því að ég hef ekki boðið yður að gera það. Verið hugrakkir og hugrakkir.“ 2. Samúelsbók 13:28

Og Davíð talaði til Drottins orð þessa ljóðs, þann dag er Drottinn frelsaði hann úr höndum allra óvina hans og úr höndum Sáls. Hann sagði: „Drottinn er minn bjarg, vígi og frelsari, Guð minn bjarg, í honum treysti ég, hann er minn skjöldur og horn hjálpræðis míns, háborg mín og hæli, frelsari minn, þú frelsar mig frá ofbeldi. Ég mun ákalla Drottin, sem verður lofaður, og ég mun frelsast frá óvinum mínum.“ Þegar öldur dauðans umkringdu mig, flóð óguðlegra manna hræddu mig, dauðans snörur umkringdu mig, snörur dauðans komu að mér. Í neyð minni kallaði ég á Drottin og hrópaði til Guðs míns, og hann heyrði rödd mína úr musteri sínu og kvein mitt barst til eyrna hans. 2. Samúelsbók 22:1-7

Guð Ísraels sagði, kletturinn Ísraels talaði til mín: Sá sem ræður yfir mönnum, á að vera réttlátur og ríkja í ótta Guðs. 2. Samúelsbók 23:3

svo að þeir megi óttast þig alla þá daga sem þeir lifa í landinu sem þú gafst feðrum vorum. Heyr þú á himnum, bústað þínum, og gjör allt sem útlendingurinn kallar til þín, svo að allar þjóðir jarðarinnar megi þekkja nafn þitt og óttast þig, eins og lýður þinn Ísrael, og að þær megi vita að þetta hús, sem ég hefi byggt, er nefnt eftir þínu nafni. 1. Konungabók 8:40,43

Þá sagði Elía við hana: „Óttast þú ekki, farðu og gjörðu eins og þú sagðir. Gjörðu mér fyrst litla köku úr henni og færðu mér hana, og síðan gjörðu þér og syni þínum.“ 1. Konungabók 17:3

Þá sagði engill Drottins við Elía: „Far þú niður með honum, óttast hann ekki.“ Þá reis hann upp og fór niður með honum til konungs. 2. Konungabók 1:15

Og hann svaraði: „Óttast þú ekki, því að þeir, sem með oss eru, eru fleiri en þeir, sem með þeim eru.“ 2. Konungabók 6:16

En þeir urðu mjög hræddir og sögðu: „Sjá, tveir konungar gátu ekki staðist fyrir honum, hvernig fáum vér þá staðist?“ 2. Konungabók 10:4

Þá kom einn af prestunum, sem þeir höfðu flutt burt frá Samaríu, og settist að í Betel. Hann kenndi þeim, hvernig þeir ættu að óttast Drottin. Drottinn hafði gjört sáttmála við hann og boðið þeim og sagt: „Þér skuluð ekki óttast aðra guði, ekki falla fyrir þeim, ekki þjóna þeim né færa þeim fórnir. En Drottin, sem leiddi yður út af Egyptalandi með miklum mætti og útréttum armlegg, hann skuluð þér óttast, hann skuluð þér tilbiðja og honum skuluð þér færa fórnir. Lögin, ákvæðin, lögmálið og boðorðin, sem hann ritaði fyrir yður, skuluð þér gæta að halda að eilífu, og ekki óttast aðra guði. Og sáttmálanum, sem ég hefi gjört við yður, skuluð þér ekki gleyma, né óttast aðra guði. En Drottin, Guð yðar, skuluð þér óttast, og hann mun frelsa yður úr höndum allra óvina yðar.“ 2. Konungabók 17:28,35-39

Þá sagði Jesaja við þá: „Svo skuluð þér segja herra yðar: Svo segir Drottinn: Óttast þú ekki þau orð, sem þú heyrðir, þau er þjónar Assýríukonungs hafa lastmælt mér með. Sjá, ég mun senda vind yfir hann, og hann mun heyra orðróm og snúa aftur heim í sitt land, og ég mun láta hann falla fyrir sverði í sínu eigin landi.“ 2. Konungabók 19:6-7

Og Gedalja sór þeim og mönnum þeirra eið og sagði við þá: „Óttist ekki að vera þrælar Kaldea. Verið kyrr í landinu og þjónið Babýloníukonungi, og yður mun vel vegna.“ 2. Konungabók 25:24

Og frægð Davíðs barst út um öll lönd, og Drottinn lét ótta við hann koma yfir allar þjóðir. 1. Kroníkubók 14:17

Óttist fyrir honum, öll jörðin, jarðríki mun standa stöðugt og ekki bifast. 1. Kroníkubók 16:30

Verið hugrakkir og sýnum hugrekki fyrir þjóð vora og borgir Guðs vors. Drottinn gjöri það sem honum þóknast. 1. Kroníkubók 19:13

Þá munt þú auðnjast, ef þú gætir þess að halda lög og ákvæði, sem Drottinn fyrirlagði Móse um Ísrael. Vertu hughraustur og hugrakkur, óttast ekki og lát ekki hugfallast. 1. Kroníkubók 22:13

Og Davíð sagði við Salómon son sinn: „Vertu hughraustur og öruggur og gjör það! Óttast þú ekki og lát ekki hugfallast, því að Drottinn Guð, minn Guð, mun vera með þér. Hann mun ekki yfirgefa þig né yfirgefa þig, uns þú hefur lokið öllu verki við þjónustu Drottins húss.“ 1. Kroníkubók 28:20

svo að þeir óttist þig og gangi á þínum vegum, alla þá stund sem þeir lifa í landinu sem þú gafst feðrum vorum. Þá heyr þú þig frá himninum, frá bústað þínum, og gjör allt sem útlendingurinn kallar til þín, svo að allar þjóðir jarðarinnar megi þekkja nafn þitt og óttast þig, eins og lýður þinn Ísrael, og vita að þetta hús, sem ég hefi byggt, er nefnt eftir þínu nafni. 2. Kroníkubók 6:31,33

Og þeir unnu allar borgirnar umhverfis Gerar, því að ótti við Drottin kom yfir þá, og þeir rændu allar borgirnar, því að þar var afar mikið herfang. 2. Kroníkubók 14:14

Þegar Asa heyrði þessi orð og spádóm Ódeðs spámanns, tók hann hugrekki og fjarlægði viðurstyggðu skurðgoðin úr öllu Júda- og Benjamínslandi og úr borgunum, sem hann hafði tekið af Efraímfjöllum, og endurnýjaði altari Drottins, sem var fyrir framan forsal Drottins. 2. Kroníkubók 15:8

Og ótti við Drottin kom yfir öll konungsríkin í kringum Júda, svo að þau héldu ekki ófriði við Jósafat. 2. Kroníkubók 17:10

Látið því ótta Drottins vera yfir yður, gætið þess og gjörið það, því að hjá Drottni, Guði vorum, er ekkert ranglæti, né manngreinarálit né gjafir þiggjaðar. Og hann bauð þeim og sagði: "Svo skuluð þér gjöra í ótta Drottins, trúfastlega og af heilum hug. Og sjá, Amarja æðsti prestur er yfir yður í öllum málum Drottins, og Sebadja Ísmaelsson, höfðingi Júda húss, í öllum málum konungsins, og levítarnir skulu vera umsjónarmenn fyrir yður. Verið hugrakkir, og Drottinn mun vera með hinum góðu." 2. Kroníkubók 19:7,9,11

Og hann sagði: „Hlýðið á, allir Júdamenn og íbúar Jerúsalem og þú, Jósafat konungur! Svo segir Drottinn við yður: Óttist ekki né skelfist fyrir þessum mikla mannfjölda, því að bardaginn er ekki yðar, heldur Guðs.“ 2. Kroníkubók 20:15

Þér þurfið ekki að berjast í þessari orrustu. Standið kyrrir, standið kyrrir og sjáið hjálpræði Drottins með yður, Júdamenn og Jerúsalembúar! Óttist ekki og látið ekki hugfallast. Farið á morgun gegn þeim, því að Drottinn mun vera með yður. Og ótti við Guð kom yfir öll konungsríki þessara landa, er þeir heyrðu, að Drottinn hefði barist gegn óvinum Ísraels. 2. Kroníkubók 20:17,29

Verið hughraustir og hugrakkir, óttist ekki né skelfist vegna Assýríukonungs né alls þess mannfjölda, sem með honum er, því að fleiri eru með oss en með honum. 2. Kroníkubók 32:7

Rís þú upp, því að þetta mál er þitt verk. Vér munum einnig vera með þér. Vertu hugrakkur og gerðu það. Esrabók 10:4

Drottinn, ég bið þig, lát eyra þitt vera gaumgæft við bæn þjóns þíns og bæn þjóna þinna, sem þrá að óttast nafn þitt. Lát þjóni þínum farsælan í dag og veit honum miskunn í augum þessa manns, því að ég var byrlari konungs. Nehemía 1:11

Og ég leit við, reis upp og sagði við tignarmennina, yfirmennina og hinn almenninginn: „Óttist þá ekki! Minnist hins mikla og ógurlega Drottins og berjist fyrir bræður yðar, syni yðar og dætur yðar, konur yðar og heimili yðar.“ Nehemía 4:14

Ég sagði einnig: „Það er ekki gott sem þér gjörið. Ættið þér ekki að ganga í ótta Guðs vors vegna smánar heiðingjanna, óvina vorra?“ Nehemía 5:9

Og í öllum héruðum og borgum, hvert sem skipun konungs og tilskipun hans kom, voru gleði og gleði meðal Gyðinga, veisla og hátíðisdagur. Og margir af landslýðnum gjörðust Gyðingar, því að ótti við Gyðinga féll yfir þá. Esterarbók 8:17

Gyðingar söfnuðust saman í borgum sínum um öll skattlönd Ahasverusar konungs til að leggja hendur á þá, er þeim vildu meiða, og enginn gat staðist þá, því að ótti við þá var yfir öllum þjóðum. Og allir höfðingjar skattlandanna, bæði landstjórarnir, landstjórarnir og embættismenn konungs hjálpuðu Gyðingum, því að ótti við Mordekai var yfir þá. Esterarbók 9:2-3

Ljóðlist

Og við manninn sagði hann: „Sjá, ótti Drottins er viska, og að forðast illt er viska.“ Jobsbók 28:28

Þess vegna óttast menn hann, hann virðir engan sem er vitur í hjarta. Jobsbók 37:24

Hann hæðist að ótta og skelfist ekki, hann snýr sér ekki undan sverði. Jobsbók 39:22

Enginn er hans líki á jörðinni, sem skapaður er án ótta. Jobsbók 41:33

Þjónið Drottni með ótta og fagnið með skjálfta. Sálmur 2:11

Ég óttast ekki tíu þúsundir manna, er hafa sett sig í móti mér allt í kring. Rís þú upp, Drottinn, hjálpa mér, Guð minn, því að þú hefur lostið alla óvini mína á kinnbeinið, þú hefur brotið tennur óguðlegra. Sálmur 3:6-7

En ég mun koma í hús þitt í mikilli miskunn þinni og í ótta þínum mun ég falla fram fyrir þínu heilaga musteri. Sálmur 5:8

Óttastu þá, Drottinn, svo að þjóðirnar viti að þær eru aðeins menn. Sela. Sálmur 9:20

Þar urðu þeir mjög hræddir, því að Guð er í kynslóð réttlátra. Sálmur 14:5

Sá sem fyrirlítur óguðlegan mann, en heiðrar þá sem óttast Drottin, sá sem sver sér til ógæfu og breytir ekki. Sálmur 15:4

Ótti Drottins er hreinn, varir að eilífu, dómar Drottins eru sannleikur og allir réttlátir. Sálmur 19:9

Þér sem óttist Drottin, lofið hann, allir þér niðjar Jakobs, vegsömið hann, og óttist hann, allir þér niðjar Ísraels. Frá þér kemur lof mitt í miklum söfnuði, ég mun greiða heit mín frammi fyrir þeim sem óttast hann. Sálmur 22:23,25

Jafnvel þótt ég gangi um dal dauðans skugga, óttast ég ekkert illt, því að þú ert með mér, sproti þinn og stafur hugga mig. Sálmur 23:4

Leyndardómur Drottins er með þeim sem óttast hann, og hann mun kunngjöra þeim sáttmála sinn. Sálmur 25:14

(Sálmur Davíðs.) Drottinn er ljós mitt og hjálpræði, hverjum ætti ég að óttast? Drottinn er styrkur lífs míns, hverjum ætti ég að hræðast? Þótt her sest um mig, óttast hjarta mitt ekki. Þótt stríð rísi í gegn mér, þá treysti ég. Vona á Drottin, ver hugrakkur, hann mun styrkja hjarta þitt, vona ég á Drottin. Sálmur 27:1,3,14

Hve mikil er gæska þín, sem þú hefur geymt þeim er óttast þig, sem þú hefur auðgað þeim er treysta þér frammi fyrir mannanna börnum. Verið hugrakkir, hann mun styrkja hjörtu yðar, allir þér sem vonið á Drottin. Sálmur 31:19,24

Öll jörðin óttist Drottin, allir íbúar jarðarinnar óttist hann. Sjá, auga Drottins hvílir á þeim sem óttast hann, á þeim sem vona á miskunn hans. Sálmur 33:8,18

Engill Drottins setur herbúðir sínar umhverfis þá sem óttast hann og frelsar þá. Óttist Drottin, þér hans heilögu, því að þeir sem óttast hann skortir ekkert. Komið, börn, hlýðið á mig, ég mun kenna yður ótta Drottins. Sálmur 34:7,9,11

Guð er oss hæli og styrkur, örugg hjálp í neyðinni. Þess vegna óttumst vér eigi, þótt jörðin bifist og fjöllin færi í hafið, þótt vötn þess gnýi og nötri, þótt fjöllin nötri af gný þess. Sela. Sálmur 46:1-3

Óttast þú ekki, þegar maður verður ríkur, þegar dýrð húss hans eykst, því að þegar hann deyr, mun hann ekkert taka með sér, dýrð hans mun ekki elta hann. Sálmur 49:17-18

Þegar ég óttast, treysti ég þér. Ég lofa orð hans, ég treysti Guði, ég óttast ekki, hvað holdið getur gjört mér. Ég treysti Guði, ég óttast ekki, hvað menn geta gjört mér. Sálmur 56:3-4,11

Þú hefur gefið fána þeim er óttast þig, til þess að hann verði reistur vegna trúfestisins. Sela. Sálmur 60:4

Heyr, ó Guð, raust mína í bæn minni, varðveit líf mitt fyrir ótta við óvininn. Þá munu allir menn óttast og kunngjöra verk Guðs, því að þeir munu skynsamlega gefa gaum að verkum hans. Sálmur 64:1,9

Komið og hlustið, allir þér sem óttist Guð, og ég mun segja frá því, hvað hann hefur gjört fyrir sálu mína. Sálmur 66:17

Guð blessi oss, og allir endi jarðarinnar óttast hann. Sálmur 67:7
Þeir munu óttast þig svo lengi sem sól og tungl varir, frá kyni til kyns. Sálmur 72:5

Vissulega er hjálp hans nálæg þeim er óttast hann, svo að dýrð búi í landi voru. Sálmur 85:10

Kenn mér veg þinn, Drottinn, ég mun ganga í sannleika þínum, sameina hjarta mitt til að óttast nafn þitt. Sálmur 86:11

Hver þekkir mátt reiði þinnar? Eins og ótti þinn er, svo er heift þín. Sálmur 90:11

Hann mun frelsa þig úr snöru fuglaveiðimannsins, frá illri drepsótt. Hann mun hylja þig með fjöðrum sínum og undir vængjum hans munt þú leita. Trúfesti hans mun vera skjöldur þinn og vörn. Þú munt ekki óttast ógnina á nóttunni, né örina sem flýgur um daginn, né drepsóttina sem gengur í myrkrinu, né tortíminguna sem eyðir um hábjartan dag. Sálmur 91:3-6

Tilbiðjið Drottin í heilögum skrúða, óttist hann, öll jörðin. Sálmur 96:9

Þannig munu heiðingjarnir óttast nafn Drottins og allir konungar jarðarinnar dýrð þína. Sálmur 102:15

Því að eins og himinninn er hár yfir jörðinni, svo mikil er miskunn hans við þá sem óttast hann. Eins og faðir sýnir miskunn börnum sínum, eins sýnir Drottinn miskunn þeim sem óttast hann. En miskunn Drottins varir frá eilífð til eilífðar við þá sem óttast hann, og réttlæti hans nær til barnabarna. Sálmur 103:11,13,17

Egyptaland fagnaði þegar þeir fóru burt, því að ótti við þá féll yfir þá. Sálmur 105:38

Hann hefur gefið fæðu þeim sem óttast hann, hann mun ætíð minnast sáttmála síns. Ótti Drottins er upphaf viskunnar, góð hyggindi hafa allir þeir sem halda boðorð hans, lof hans varir að eilífu. Sálmur 111:5,10

Hann óttast ekki ill tíðindi, hjarta hans er stöðugt, treystir Drottni. Hjarta hans er stöðugt, hann óttast ekki fyrr en hann sér girnd sína á óvinum sínum. Sálmur 112:7-8

Þér sem óttist Drottin, treystið Drottni, hann er hjálp þeirra og skjöldur. Hann mun blessa þá er óttast Drottin, smáa sem stóra. Sálmur 115:11,13

Þeir sem óttast Drottin skulu segja: „Miskunn hans varir að eilífu. Drottinn er með mér, ég óttast ekki, hvað geta menn gjört mér?“ Sálmur 118:4,6

Staðfest orð þitt fyrir þjóni þínum, sem er trúr ótta þínum. Snú burt smán minni, sem ég óttast, því að dómar þínir eru góðir. Ég er félagi allra þeirra, sem óttast þig, og þeirra, sem varðveita fyrirmæli þín. Þeir, sem óttast þig, munu fagna, er þeir sjá mig, því að ég vona á orð þitt. Lát þá, sem óttast þig, snúa sér til mín og þeir, sem þekkja vitnisburði þína. Hold mitt nötrar af ótta við þig, og ég óttast dóma þína. Sálmur 119:38,39,63,74,79,120

Lofið Drottin, Leví ættkvísl, þér sem óttist Drottin, lofið Drottin. Sálmur 135:20

Hann uppfyllir ósk þeirra er óttast hann, kvein þeirra heyrir hann og frelsar þá. Sálmur 145:19

Drottinn hefur þóknun á þeim er óttast hann, þeim er vona á miskunn hans. Sálmur 147:11

En sá sem hlýðir mér, mun búa óhultur og vera kyrr og óttast ekki illt. Orðskviðirnir 1:33

Þá munt þú skilja ótta Drottins og öðlast þekkingu á Guði. Orðskviðirnir 2:5

Vertu ekki vitur í eigin augum, óttast Drottin og forðastu illt. Þegar þú leggst niður, skaltu ekki óttast, já, þegar þú leggst niður, mun svefn þinn verða sætur. Óttast þú ekki skyndilegan ótta, né eyðileggingu óguðlegra, þegar hún kemur. Orðskviðirnir 3:7,24-25

Að óttast Drottin er að hata illt: Dramb, hroka, illa veg og flækjustig hata ég. Orðskviðirnir 8:13

Ótti Drottins er upphaf viskunnar, og þekking á hinum heilögu er hyggindi. Orðskviðirnir 9:10

Ótti Drottins lengir lífdaga, en ár óguðlegra styttast. Orðskviðirnir 10:27

Í ótta Drottins er sterk traust, og börn hans munu hæli eiga. Ótti Drottins er lífslind til að forðast snörur dauðans. Orðskviðirnir 14:26-27

Betra er lítið með ótta Drottins en mikill fjársjóður og áhyggjuefni. Ótti Drottins er agi til visku, og auðmýkt kemur á undan heiðri. Orðskviðirnir 15:16,33

Fyrir miskunn og trúfesti hreinsast misgjörðir, og fyrir ótta Drottins forðast menn illt. Orðskviðirnir 16:6

Ótti Drottins leiðir til lífs, og sá sem hann hefur mun saddur lifa, hann mun ekki verða fyrir illu. Orðskviðirnir 19:23

Fyrir auðmýkt og ótta Drottins eru auður, heiður og líf. Orðskviðirnir 22:4

Lát ekki hjarta þitt öfunda syndara, heldur vertu í ótta Drottins allan daginn. Orðskviðirnir 23:17

Son minn, óttast þú Drottin og konunginn, og skipta þér ekki af þeim sem eru óhlýðnir. Orðskviðirnir 24:21

Hinir óguðlegu flýja þótt enginn elti þá, en hinir réttlátu eru djarfir eins og ljón. Orðskviðirnir 28:1

Ótti við menn leiðir í snöru, en sá sem treystir Drottni, mun óhultur verða. Orðskviðirnir 29:25

Hún óttast ekki snjóinn fyrir heimili sitt, því að allt heimili hennar er klætt í skarlati. Orðskviðirnir 31:21

Ég veit að allt sem Guð gjörir, það varir að eilífu. Við það verður ekkert bætt né frá því tekið. Guð gjörir það til þess að menn óttist hann. Prédikarinn 3:14

Því að í fjölda drauma og orða er einnig margs konar hégómi, en óttast þú Guð. Prédikarinn 5:7

Hver er sem vitur maður, og hver veit þýðingu nokkurs? Viska mannsins lætur andlit hans skína, og djörfung andlits hans breytist. Þótt syndarinn gjöri illt hundrað sinnum og ævi hans verði langdregin, þá veit ég að þeim mun vel vegna, sem óttast Guð, þeim sem óttast frammi fyrir honum. Prédikarinn 8:1,12

Við skulum heyra niðurstöðu alls málsins: Óttastu Guð og haltu boðorð hans, því að það á hver maður að gjöra. Prédikarinn 12:13

Spámenn

Gakk inn í klettinn og fel þig í duftinu af ótta við Drottin og af dýrð hátignar hans. Menn munu fara inn í bergholur og hellar jarðar af ótta við Drottin og af dýrð hátignar hans, þegar hann rís upp til að hræra jörðina ógurlega. Til að fara inn í klettaskorur og upp í klettaskorur af ótta við Drottin og af dýrð hátignar hans, þegar hann rís upp til að hræra jörðina ógurlega. Jesaja 2:10,19,21

Berið saman ráð, og þau munu að engu verða, talið orðið, og þau munu ekki standast, því að Guð er með oss. Því að svo talaði Drottinn við mig af voldugri hendi og kenndi mér, að ég skyldi ekki ganga á vegi þessa fólks og sagði: Segið ekki bandalag við alla þá, sem þetta fólk kallar bandalag við, óttist ekki ótta þeirra né hræðist. Helgið Drottin hersveitanna sjálfan, og hann sé yður ótti og hann sé yður skelfing. Jesaja 8:10-13

Þess vegna segir Drottinn, Drottinn allsherjar, svo: Þjóð mín, sem býr á Síon, óttast ekki Assýríumenn. Hann mun slá þig með sprota og reisa staf sinn gegn þér, eins og Egyptar gera. Því að innan skamms mun reiðin linna og heift mín mun eyða þeim. Jesaja 10:24-25

Og andi Drottins mun hvíla yfir honum, andi visku og skilnings, andi ráðgjafar og máttar, andi þekkingar og ótta Drottins. Og hann mun gjöra hann skilningsríkan í ótta Drottins. Hann mun ekki dæma eftir því sem augu hans sjá, né ávíta eftir því sem eyru hans heyra. Jesaja 11:2-3

Sjá, Guð er hjálp mín, ég treysti og óttast ekki, því að Drottinn Guð er styrkur minn og lofsöngur, hann er orðinn mér hjálp. Jesaja 12:2

Drottinn, þú ert Guð minn, ég mun upphefja þig, ég mun lofa nafn þitt, því að þú hefur gjört undursamlega hluti, ráð þín frá fortíðinni eru trúfesti og sannleikur. Því að þú hefur gjört borg að grjóthrúgu, víggirta borg að rúst, höll útlendinga, að hún verði engin borg, hún skal aldrei endurbyggð verða. Þess vegna munu voldugu þjóðirnar vegsama þig, borgir hinna ógnvekjandi þjóða munu óttast þig. Jesaja 25:1-3

En þegar hann sér börn sín, verk handa minna, mitt á meðal sín, þá munu þau helga nafn mitt og helga Jakobs heilaga og óttast Guð Ísraels. Jesaja 29:23

Því að svo hefur Drottinn við mig sagt: Eins og ljón og ungt ljón öskra yfir bráð sinni, þegar fjöldi hirða er kallaður saman gegn honum, mun hann ekki óttast rödd þeirra né auðmýkja sig fyrir hávaða þeirra, eins mun Drottinn hersveitanna ofan stíga til að berjast fyrir Síonfjall og hæð þess. Jesaja 31:4

Viska og þekking skulu vera stöðugleiki tíma þinna og styrkur hjálpræðisins, ótti Drottins er fjársjóður hans. Jesaja 33:6

Segið hinum hughræddu: Verið hughraustir, óttist ekki! Sjá, Guð yðar kemur með hefnd, Guð með umbun, hann kemur og frelsar yður. Jesaja 35:4

Þá sagði Jesaja við þá: „Svo skuluð þér segja herra yðar: Svo segir Drottinn: Óttast þú ekki þau orð, sem þú heyrðir, þau er þjónar Assýríukonungs hafa lastmælt mér með. Sjá, ég mun senda vind yfir hann, og hann mun heyra orðróm og snúa aftur heim í sitt land, og ég mun láta hann falla fyrir sverði í sínu eigin landi.“ Jesaja 37:6-7

Far þú upp á hátt fjall, Síon, gleðiboði, Jerúsalem, hef upp raust þína af krafti, hef hana upp, óttast ekki, segðu borgunum í Júda: Sjá, Guð yðar! Jesaja 40:9

Þeir hjálpuðu hver öðrum og sögðu hver við bróður sinn: „Vertu hugrakkur. Óttast þú ekki, því að ég er með þér. Lát ekki hugfallast, því að ég er Guð þinn. Ég styrki þig, já, ég hjálpa þér, já, ég styð þig með hægri hendi réttlætis

míns. Því að ég, Drottinn Guð þinn, held í hægri hönd þína og segi við þig: Óttast þú ekki, ég hjálpa þér. Óttast þú ekki, maðkur Jakob, og Ísraelsmenn! Ég hjálpa þér, segir Drottinn, og frelsari þinn er Hinn heilagi í Ísrael.“ Jesaja 41:6,10,13-14

En nú segir Drottinn svo, sá sem skapaði þig, Jakob, og sá sem myndaði þig, Ísrael: Óttast þú ekki, því að ég frelsa þig, kalla þig með nafni þínu, þú ert minn. Óttast þú ekki, því að ég er með þér. Ég mun leiða afkvæmi þitt frá austri og safna þér saman frá vestri. Jesaja 43:1,5

Svo segir Drottinn, sem skapaði þig og myndaði þig frá móðurkviði, hann sem mun hjálpa þér: Óttast þú ekki, Jakob, þjónn minn, og þú, Jesúrun, sem ég hefi útvalið. Óttast þú ekki og vertu ekki hræddur. Hefi ég ekki sagt þér það frá þeim tíma og kunngjört það? Þér eruð vottar mínir. Er nokkur Guð til nema ég? Já, enginn Guð er til, ég þekki engan. Jesaja 44:2,8

Hlýðið á mig, þér sem þekkið réttlætið, þér fólkið sem hafið lögmál mitt í hjarta ykkar! Óttist ekki háðung manna né hræðist smán þeirra. Því að mölur mun eta þá eins og klæði og maðurinn mun eta þá eins og ull. En réttlæti mitt mun vara að eilífu og hjálpræði mitt frá kyni til kyns. Jesaja 51:7-8

Ég, ég er sá sem huggar yður. Hver ert þú, að þú skyldir óttast manninn, sem mun deyja, og mannsins barn, sem verður að grasi? Jesaja 51:12

Óttast þú ekki, því að þú munt ekki til skammar verða, lát þig ekki háðunga, því að þú munt ekki til skammar verða, því að þú munt gleyma smán æsku þinnar og ekki framar minnast smánar ekkjudóms þíns. Í réttlæti munt þú staðfestast, þú munt vera fjarri kúgun, því að þú munt ekki óttast, og fjarri skelfingu, því að hún mun ekki nálgast þig. Jesaja 54:4,14

Og hverjum hefur þú óttast eða óttast, að þú hafir logið og ekki minnst mín og ekki lagt það þér á hjarta? Hef ég ekki þagað frá öndverðu og þú óttast mig ekki? Jesaja 57:11

Þeir munu óttast nafn Drottins frá vestri og dýrð hans frá sólarupprás. Þegar óvinurinn kemur eins og flóð, mun andi Drottins reisa fána gegn honum. Jesaja 59:19

Óttast þú ekki þá, því að ég er með þér til að frelsa þig, segir Drottinn. Jeremía 1:8

Þeir eru uppréttir eins og pálmatré, en tala ekki. Þeir verða að berast, því að þeir geta ekki gengið. Óttast þá ekki, því að þeir geta ekki gjört illt, og þeir geta ekki heldur gjört gott. Hver skyldi ekki óttast þig, konungur þjóðanna? Því að þér er það ætlað, því að meðal allra vitringa þjóðanna og í öllum ríkjum þeirra er enginn eins og þú. Jeremía 10:5,7

Og ég mun skipa hirða yfir þá, og þeir munu gæta þeirra, og þeir munu ekki framar óttast né skelfast, né þeirra mun vanta, segir Drottinn. Jeremía 23:4

Óttast þú því ekki, þjónn minn Jakob! segir Drottinn, og vertu ekki hræddur, Ísrael! Því sjá, ég frelsa þig úr fjarlægð og niðja þína úr útlegðarlandi þeirra. Jakob mun snúa aftur og finna hvíld og kyrrð, og enginn mun hræða hann. Jeremía 30:10

Og ég mun gefa þeim eitt hjarta og einn veg, til þess að þeir óttist mig að eilífu, þeim til góðs og börnum þeirra eftir þá. Og ég mun gjöra við þá eilífan sáttmála, að ég muni ekki snúa baki við þeim og gjöra þeim gott, heldur mun ég leggja ótta minn í hjörtu þeirra, svo að þeir víki ekki frá mér. Jeremía 32:39-40

En ég mun frelsa þig á þeim degi - segir Drottinn - og þú munt ekki verða gefinn í hendur þeirra manna, sem þú hræðist. Jeremía 39:17

Óttist ekki Babýlonarkonung, sem þér óttist, óttist ekki hann - segir Drottinn - því að ég er með yður til að frelsa yður og frelsa yður úr hendi hans. Jeremía 42:11

En óttast þú ekki, þjónn minn Jakob, og lát þú ekki hugfallast, Ísrael! Því sjá, ég frelsa þig úr fjarlægð og niðja þína úr landi herleiddrar borgar. Jakob mun snúa aftur og finna hvíld og frið, og enginn mun hræða hann. Óttast þú ekki,

þjónn minn Jakob - segir Drottinn - því að ég er með þér, því að ég mun gjöreyða öllum þjóðum, þangað sem ég hef rekið þig. En ég mun ekki gjöreyða þig, heldur aga þig að ráði, en ég mun ekki láta þig alveg óhegndan. Jeremía 46:27-28

Og þú, mannsson, óttast þá ekki né orð þeirra, þótt þyrnar og þistlar séu hjá þér og þú búir meðal sporðdreka. Óttast þú ekki orð þeirra né skelfist þú augnaráð þeirra, þótt þeir séu þverúðug kynslóð. Esekíel 2:6

Ég gjöri enni þitt sem adamant, harðara en flintstein. Óttast þá ekki og hræðist ekki augnaráð þeirra, þótt þeir séu þverúðug kynslóð. Esekíel 3:9

Svo segir Drottinn Guð: Ég mun eyða skurðgoðunum og útrýma líkneskjum þeirra úr Nóf, og enginn höfðingi mun framar vera til í Egyptalandi, og ég mun vekja ótta í Egyptalandi. Esekíel 30:13

Og þeir skulu ekki framar verða þjóðunum að bráð, né heldur skulu dýr landsins éta þá. Þeir skulu búa óhultir og enginn skal hræða þá. Esekíel 34:28

Eftir það munu þeir bera smán sína og allar þær syndir, sem þeir hafa drýgt gegn mér, þegar þeir búa óhultir í landi sínu og enginn hræddi þá. Esekíel 39:26

Ég gef út þá skipun, að í öllu veldi ríkis míns skuli menn skjálfa og óttast fyrir Guði Daníels, því að hann er lifandi Guð og stöðugur að eilífu, og ríki hans mun ekki verða á grunn og veldi hans mun vara til enda. Daníel 6:26

Þá sagði hann við mig: „Óttast þú ekki, Daníel, því að frá fyrsta degi, er þú lagðir þig fram um að skilja og aga þig fyrir Guði þínum, hafa orð þín verið heyrð, og ég er kominn vegna orða þinna.“ Og hann sagði: „Óttast þú ekki, þú ástkæri maður, friður sé með þér, vertu sterkur, já, vertu sterkur.“ Og er hann talaði við mig, fékk ég styrk og sagði: „Tala, herra minn, því að þú hefur styrkt mig.“ Daníel 10:12,19

Eftir það munu Ísraelsmenn snúa sér og leita Drottins, Guðs síns, og Davíðs, konungs síns, og óttast Drottin og gæsku hans á síðustu dögum. Hósea 3:5

Óttast þú ekki, land, vertu glöð og fagnaðu, því að Drottinn mun gjöra stórvirki. Óttast þú ekki, dýr merkurinnar, því að hagar eyðimerkurinnar spretta upp, því að tréð ber ávöxt sinn, fíkjutréð og vínviðurinn gefa af sér kraft sinn. Jóel 2:21-22

Og hann sagði við þá: „Ég er Hebrei og óttast Drottin, Guð himinsins, sem gjört hefur hafið og þurrlendið.“ Jónas 1:9

Þeir munu sitja hver undir sínum vínviði og fíkjutré og enginn mun hræða þá, því að munnur Drottins hersveitanna hefur talað það. Míka 4:4

Þeir munu sleikja duftið eins og höggormur, þeir munu skríða upp úr gryfjum sínum eins og maðkar jarðar. Þeir munu óttast Drottin, Guð vorn, og óttast þig. Míka 7:17

Drottinn, ég hefi heyrt mál þitt og óttast. Drottinn, endurlífga verk þitt mitt á milli ára, gjör það kunnugt mitt á milli ára, minnstu miskunnar í reiði. Habakk 3:2

Leifar Ísraels munu ekki fremja ranglæti né lyga, og sviksamleg tunga mun ekki finnast í munni þeirra. Þeir munu nærast og leggjast niður og enginn mun hræða þá. Á þeim degi mun sagt verða við Jerúsalem: Óttast þú ekki, og við Síon: Lát ekki hendur þínar vera slappar. Sefanía 3:13,16

Þá hlýddu Serúbabel Sealtíelsson og Jósúa Jósadeksson æðstiprestur og allur leiftur lýðsins röddu Drottins, Guðs síns, og orðum Haggaí spámanns, eins og Drottinn, Guð þeirra, hafði sent hann, og lýðurinn óttaðist Drottin. Haggaí 1:12

Samkvæmt orði því, sem ég gjörði við yður, þegar þér fóruð út af Egyptalandi, svo mun andi minn vera meðal yðar. Óttist ekki. Haggaí 2:5

Og eins og þér voruð bölvun meðal heiðingjanna, Júda hús og Ísraels hús, svo mun ég frelsa yður, og þér munuð verða blessun. Óttist ekki, heldur verið sterkar hendur. Eins hef ég enn á þessum dögum hugsað mér að gjöra vel við Jerúsalem og Júda hús. Óttist ekki. Sakaría 8:13,15

Sonur heiðrar föður sinn og þræll húsbónda sinn. Ef ég er faðir, hvar er þá heiður minn? Og ef ég er húsbóndi, hvar er þá ótti minn? segir Drottinn allsherjar við yður, prestar, þér sem fyrirlítið nafn mitt. Og þér spyrjið: „Í hverju höfum vér fyrirlítið nafn þitt?“ Malakí 1:6

Sáttmáli minn var við hann, líf og friður, og ég gaf honum þá til að óttast mig og óttast nafn mitt. Malakí 2:5

En yfir yður, sem óttist nafn mitt, mun réttlætissólin upp renna, með lækningu undir vængjum sínum, og þér munuð ganga út og vaxa upp eins og kálfar úr fjósi. Malakí 4:2

Guðspjöllin

En er hann hugsaði þetta, sjá, þá birtist honum engill Drottins í draumi og sagði: „Jósef, sonur Davíðs, óttast ekki að taka Maríu, konu þína, til þín, því að það, sem hún hefur getið, er af heilögum anda.“ Matteus 1:20

Og hann segir við þá: „Hví eruð þér hræddir, þér trúlitlir?“ Þá reis hann upp og hastaði á vindinn og sjóinn, og þá varð mikil logn. Matteus 8:26

Óttist þá því ekki, því að ekkert er hulið, sem eigi skal opinberað verða, né leyndt, sem eigi skal kunnugt verða. Og óttist ekki þá, sem líkamann deyða, en geta ekki deytt sálina, heldur óttist þann, sem megnar að tortíma bæði sál og líkama í helvíti. Óttist því ekki, þér eruð meira verðir en margir spörvar. Matteus 10:26,28,31

Og á fjórðu næturvöku kom Jesús til þeirra, gangandi á vatninu. Þegar lærisveinarnir sáu hann ganga á vatninu, urðu þeir skelfingu lostnir og sögðu: „Þetta er andi!“ og æptu af ótta. En þegar í stað talaði Jesús til þeirra og sagði: „Verið hughraustir, það er ég, óttist ekki.“ Matteus 14:25-27

Meðan hann enn talaði, skyggði bjart ský yfir þá, og rödd úr skýinu sagði: „Þessi er minn elskaði sonur, sem ég hef velþóknun á. Hlýðið á hann.“ Þegar lærisveinarnir heyrðu þetta, féllu þeir fram á ásjónur sínar og hræddust mjög. Jesús kom til þeirra, snart þá og sagði: „Rísið upp, óttist ekki.“ Matteus 17:5-7

Engillinn svaraði konunum og sagði: „Óttist ekki, því að ég veit, að þér leitið að Jesú, sem krossfestur var.“ Þær fóru í skyndi frá gröfinni með ótta og mikilli gleði og hlupu til að segja lærisveinum hans frá því. Jesús sagði þá við þær: „Óttist ekki, farið og segið bræðrum mínum, að þeir fari til Galíleu, og þar munu þeir sjá mig.“ Matteus 28:5,8,10

Og hann sagði við þá: „Hví eruð þér svo hræddir? Hvernig stendur á því að þér hafið enga trú?“ Markús 4:40

Meðan hann enn talaði, komu menn frá húsi samkunduhússtjórans og sögðu: „Dóttir þín er dáin, hví angrar þú meistarann lengur?“ Um leið og Jesús heyrði þessi orð, sagði hann við samkunduhússtjórann: „Óttast þú ekki, trúðu aðeins.“ Markús 5:35-36

Því að allir sáu hann og urðu skelfingu lostnir. Og þegar í stað talaði hann við þá og sagði við þá: „Verið hughraustir, það er ég, óttist ekki.“ Markús 6:50

Jósef frá Arímaþeu, virðulegur ráðgjafi, sem einnig vænti Guðs ríkis, kom og gekk djarflega inn til Pílatusar og bað um líkama Jesú. Markús 15:43

En engillinn sagði við hann: „Óttast þú ekki, Sakaría, því að bæn þín er heyrð, og Elísabet, kona þín, mun fæða þér son, og þú skalt láta hann heita Jóhannes.“ Og engillinn sagði við hana: „Óttast þú ekki, María, því að þú hefur fundið náð hjá Guði.“ Lúkas 1:13,30

Og engillinn sagði við þá: „Óttist ekki, því sjá, ég boða yður mikinn fögnuð, sem veitast mun öllum lýðnum.“ Lúkas 2:10

Eins var um Jakob og Jóhannes, syni Sebedeusar, sem voru félagar Símonar. Jesús sagði við Símon: „Óttast þú ekki, héðan í frá skalt þú menn veiða.“ Þeir urðu allir agndofa og vegsömuðu Guð og fylltust ótta og sögðu: „Í dag höfum við séð undarlega hluti.“ Lúkas 5:10,26

Og ótti kom yfir alla, og þeir vegsömuðu Guð og sögðu: „Mikill spámaður er risinn upp meðal vor, og að Guð hefur vitjað lýðs síns.“ Lúkas 7:16

Og hann sagði við þá: „Hvar er trú yðar?“ Þeir urðu hræddir og undruðust og sögðu hver við annan: „Hvaða maður er þessi? Hann skipar jafnvel vindum og vatni og þau hlýða honum.“ Lúkas 8:25

En er Jesús heyrði þetta, svaraði hann honum og sagði: „Óttast ekki, trú aðeins, og hún mun heil verða.“ Lúkas 8:50

Og ég segi yður, vinir mínir: Hræðist ekki þá, sem líkamann deyða og hafa síðan ekkert meira að gera. En ég mun segja yður, hverjum þér eigið að óttast. Óttist þann, sem eftir að hann hefur deytt, hefur vald til að varpa í helvíti. Já, ég segi yður: Óttist hann. Jafnvel höfuðhárin á yður eru öll talin. Óttist því ekki, þér eruð meira verðir en margir spörvar. Óttist ekki, litla hjörð, því að föður yðar hefur þóknast að gefa yður ríkið. Lúkas 12:4-5,7,32

Þegar þeir höfðu róið hér um bil tuttugu og fimm eða þrjátíu staða, sáu þeir Jesú ganga á vatninu og nálgast bátinn. Þeir urðu hræddir. En hann sagði við þá: „Það er ég, verið óhræddir.“ Jóhannes 6:19-20

En sjá, hann talar djarflega, og þeir segja honum ekkert. Vita höfðingjarnir í raun og veru, að þessi er Kristur? Jóhannes 7:26

Óttast þú ekki, dóttir Síonar! Sjá, konungur þinn kemur, ríðandi á ösnufola. Jóhannes 12:15

Frið læt ég yður eftir, minn frið gef ég yður. Ekki gef ég yður eins og heimurinn gefur. Hjarta yðar skelfist ekki né hræðist. Jóhannes 14:27

Postulasagan

Og ótti kom yfir hverja sál, og postularnir gjörðu mörg undur og tákn. Postulasagan 2:43

Þegar þeir sáu djörfung Péturs og Jóhannesar og skildu að þeir voru fáfróðir og fáfróðir menn, undruðust þeir og þekktu þá, að þeir höfðu verið með Jesú. Og nú, Drottinn, sjá hótanir þeirra, og gef þjónum þínum að þeir megi með allri djörfung tala orð þitt. Og er þeir höfðu beðið, hristist staðurinn, þar sem þeir voru saman komnir, og þeir fylltust allir heilögum anda og töluðu orð Guðs með djörfung. Postulasagan 4:13,29,31

Og er Ananías heyrði þessi orð, féll hann fram og gaf upp andann, og mikill ótti greip alla þá, sem þetta heyrðu. Og mikill ótti greip allan söfnuðinn og alla þá, sem þetta heyrðu. Postulasagan 5:5,11

En Barnabas tók hann með sér og fór með hann til postulanna og skýrði þeim frá, hvernig hann hafði séð Drottin á veginum og að hann hefði talað við hann og hvernig hann hefði prédikað djarflega í Damaskus í nafni Jesú. Hann talaði djarflega í nafni Drottins Jesú og deildi við Grikkina, en þeir vildu taka hann af lífi. Þá fengu söfnuðirnir frið um alla Júdeu, Galíleu og Samaríu og uppbyggðust. Þeir lifðu í ótta Drottins og huggun heilags anda og fjölguðust. Postulasagan 9:27,29,31

Þá stóð Páll upp, veifaði með hendinni og sagði: „Ísraelsmenn og þér sem óttist Guð, hlýðið á.“ Þá urðu Páll og Barnabas djarfir og sögðu: „Það var nauðsynlegt að orð Guðs yrði fyrst talað til yðar. En fyrst þér hafnið því og teljið yður óverðuga eilífs lífs, þá snúum vér oss til heiðingjanna.“ Postulasagan 13:16,46

Þeir dvöldust þar lengi og töluðu djarflega í Drottni, sem bar vitni um orð náðar sinnar og lét tákn og undur gjörast fyrir hendur þeirra. Postulasagan 14:3

Þá sagði Drottinn við Pál um nótt í sýn: „Óttast þú ekki, heldur tala og þegi ekki. Því að ég er með þér, og enginn mun ráðast á þig til að gjöra þér mein, því að ég á margt fólk í þessari borg.“ Postulasagan 18:9-10

Og hann tók að tala djarflega í samkunduhúsinu. Þegar Akvílas og Priskilla heyrðu hann, tóku þau hann til sín og útskýrðu fyrir honum enn betur Guðs veg. Postulasagan 18:26

Og hann gekk inn í samkunduhúsið og talaði djarflega í þrjá mánuði, deildi og sannfærði um það, sem Guðs ríki varðaði. Þetta varð öllum Gyðingum og Grikkjum, sem bjuggu í Efesus, kunnugt, og ótti féll yfir þá alla, og nafn Drottins Jesú varð vegsamlegt. Postulasagan 19:8,17

og sagði: „Óttast þú ekki, Páll, þú verður að leiða fyrir keisarann, og sjá, Guð hefur gefið þér alla þá, sem með þér sigla.“ Postulasagan 27:24

Og þaðan, þegar bræðurnir heyrðu af okkur, komu þeir til móts við okkur allt að Appí-torginu og Þremur krám. Þegar Páll sá þá, þakkaði hann Guði og fékk hugrekki. Postulasagan 28:15

Bréf

En Jesaja er mjög djarfur og segir: „Ég var fundinn af þeim, sem leituðu mín ekki, ég varð opinber þeim, sem spurðu ekki eftir mér.“ Rómverjabréfið 10:20

Jæja, vegna vantrúar voru þeir brotnir af, en þú stendur stöðugur af trú. Vertu ekki hrokafullur, heldur óttast. Rómverjabréfið 11:20

Því að höfðingjar eru ekki skelfilegir gagnvart góðum verkum, heldur gagnvart hinum vondu. Vilt þú þá ekki óttast valdhafana? Gjörðu það sem gott er, og þú munt hljóta lof af þeim. Því að hann er þjónn Guðs, þér til góðs. En ef þú gjörir það sem illt er, þá vertu hræddur, því að hann ber ekki sverðið til einskis. Því að hann er þjónn Guðs, hefndarmaður til að koma reiði yfir þann sem illt gjörir. Gjaldið því öllum það sem skylt er: skatt þeim sem skattur ber, toll þeim sem toll ber, ótta þeim sem ótti ber, heiður þeim sem heiður ber. Rómverjabréfið 13:3-4,7

Engu að síður, bræður, hef ég skrifað yður enn djarfara, á nokkurn hátt, til þess að minna yður á, vegna þeirrar náðar, sem mér er gefin af Guði. Rómverjabréfið 15:15

Ef Tímóteus kemur, þá gætið þess að hann geti verið óttalaust hjá yður, því að hann vinnur verk Drottins, eins og ég. 1. Korintubréf 16:10

Þar sem vér því höfum þessi fyrirheit, þér elskaðir, þá hreinsum oss af allri óhreinkun á holdi og anda og fullkomnum heilagleika vors í ótta við Guð. Mikil er djörfung mín í að tala til yðar, mikil er lofgjörð mín af yður. Ég er fullur huggunar, ég gleðst mjög í allri þrenging vorri. 2. Korintubréf 7:1,4

Ég, Páll sjálfur, áminni yður vegna hógværðar og mildi Krists. Ég er lítilfjörlegur meðal yðar, en fjarverandi djarfur gagnvart yður. Ég áminni yður að vera ekki djarfur, þegar ég er nærverandi, með þeirri djörfung, sem ég hyggst vera djarfur með gegn sumum, sem halda að vér lifum eftir holdinu. 2. Korintubréf 10:1-2

Ég tala eins og til ámælis, eins og vér værum veikir. En hvar sem einhver djarfur, - ég tala heimskulega - þá er ég líka djarfur. 2. Korintubréf 11:21

Í honum höfum vér djörfung og aðgang með trausti fyrir trúna á hann. Efesusbréfið 3:12

Verið hver öðrum undirgefin í ótta Guðs. Efesusbréfið 5:21

Þér þrælar, hlýðið herrum yðar að holdinu, með ótta og skjálfta, í einlægni hjartans, eins og það væri Kristur, Efesusbréfið 6:5

Og fyrir mig, til þess að mér verði gefið að segja, að ég opni munn minn og kunngjöri með djörfung leyndardóm fagnaðarerindisins, og fyrir það er ég sendiherra í fjötrum, til þess að ég geti talað með djörfung, eins og mér ber að tala. Efesusbréfið 6:19-20

Og margir bræðranna, sem hafa orðið traustir í fjötrum mínum í Drottni, eru því enn djarfari að tala orðið óttalaust. Filippíbréfið 1:14

Samkvæmt innilega væntingu minni og von, að ég muni í engu til skammar verða, heldur að Kristur verði, eins og alltaf, og nú, vegsamaður í líkama mínum, hvort sem það verður með lífi eða dauða. Filippíbréfið 1:20

Þess vegna, mínir elskuðu, eins og þér hafið alltaf verið hlýðnir, þá skuluð þér ekki aðeins í návist minni, heldur nú miklu fremur í fjarveru minni, vinna að hjálpræði yðar með ótta og skjálfta. Filippíbréfið 2:12

Því að þeir, sem hafa gegnt djáknaembætti með góðum árangri, afla sér góðrar stöðu og mikillar djörfungar í trúnni á Krist Jesú. 1. Tímóteusarbréf 3:13

Því að Guð gaf oss ekki anda ótta, heldur anda máttar og kærleika og stillingar. 2. Tímóteusarbréf 1:7

En jafnvel þótt vér höfðum áður þolað illt og verið smánaðir í Filippí, eins og þér vitið, þá gáfum vér djörfung í Guði vorum að flytja yður fagnaðarerindi Guðs með mikilli deilu. 1. Þessaloníkubréf 2:2

Þótt ég gæti verið mjög djarfur í Kristi að bjóða þér það sem hentar, þá bið ég þig þó heldur vegna kærleikans, þar sem ég er eins og Páll hinn aldraði og nú líka bandingi Jesú Krists. Fílemonsbréfið 1:8-9

Þar sem börnin eru hluttakendur í holdi og blóði, þá fékk hann og sjálfur hluttak í því, til þess að hann gæti með dauðanum að engu gjört þann, sem hafði vald yfir dauðanum, það er að segja djöfulinn, og frelsað þá, sem af ótta við dauðann voru alla sína ævi undir fjötrum. Hebreabréfið 2:14-15

Göngum því með djörfung að hásæti náðarinnar, til þess að vér öðlumst miskunn og finnum náð til hjálpar á réttum tíma. Hebreabréfið 4:16

Vér höfum því, bræður, djörfung til að ganga inn í hið heilaga fyrir blóð Jesú, nýjan og lifandi veg, sem hann vígði oss gegnum fortjaldið, það er að segja, hold sitt, Hebreabréfið 10:19-20

Það er óttalegt að falla í hendur lifanda Guðs. Hebreabréfið 10:31

Fyrir trú fékk Nói guðlega viðvörun um það, sem enn var ekki séð, og óttaðist hann og reisti örk til bjargunar heimili sínu. Með henni dæmdi hann heiminn og varð erfingi réttlætisins, sem fæðist af trú. Fyrir trú var Móse falinn í þrjá mánuði af foreldrum sínum, er hann fæddist, því að þau sáu, að hann var svangur drengur, og þau hræddust ekki boðorð konungsins. Hebreabréfið 11:7,23

Þar sem vér því fáum óhagganlegt ríki, skulum vér sýna náð og þjóna Guði, eins og honum þóknast, með lotningu og ótta. Hebreabréfið 12:28

Verið ágjarn í framkomu ykkar og látið ykkur nægja það sem þið hafið. Því að hann hefur sagt: „Ég mun aldrei yfirgefa þig né yfirgefa þig.“ Til þess getum vér sagt með djörfung: „Drottinn er minn hjálpari og ég mun ekki óttast, hvað menn munu mér gjöra.“ Hebreabréfið 13:5-6

Heiðrið alla menn. Elskið bræðralagið. Óttist Guð. Heiðrið konunginn. Þér þjónar, verið undirgefnir herrum yðar með allri ótta, ekki aðeins góðum og hógværum, heldur einnig ósvífnum. 1. Pétursbréf 2:17-18

Eins og Sara hlýddi Abraham og kallaði hann herra. Dætur hennar eruð þér, svo framarlega sem þér gjörið vel og óttist ekki neitt. En þótt þér líðið fyrir réttlætis sakir, þá eruð þér sælir. Hræðist ekki ógn þeirra og skelfist ekki. Helgið Drottin Guð í hjörtum yðar og verið alltaf reiðubúnir að svara hverjum manni, sem krefst raka frá yður fyrir voninni, sem í yður er. 1. Pétursbréf 3:6,14-15

Í þessu er kærleikurinn orðinn fullkominn, að vér höfum djörfung á dómsdegi. Því að eins og hann er, svo erum vér í þessum heimi. Ótti er ekki í kærleikanum, en fullkomin kærleikur rekur óttann út, því að óttinn hefur kvöl í för með sér. Sá sem óttast er ekki fullkominn í kærleikanum. 1. Jóhannesarbréf 4:17-18

Opinberun

Og er ég sá hann, féll ég fyrir fætur hans eins og dauður. Hann lagði hægri hönd sína yfir mig og sagði við mig: „Óttast þú ekki, ég er hinn fyrsti og síðasti.“ Opinberunarbókin 1:17

Óttast þú ekkert af því, sem þú munt þola. Sjá, djöfullinn mun varpa nokkrum yðar í fangelsi, til þess að þér verðið freistaðir, og þér munuð þrenging hafa í tíu daga. Vertu trúr allt til dauða, og ég mun gefa þér lífsins kórónu. Opinberunarbókin 2:10

Þjóðirnar reiddust, og reiði þín er komin og tíminn til að dæma hina dánu og að þú munir launa þjónum þínum, spámönnunum, og hinum heilögu og þeim, sem óttast nafn þitt, smáum sem stórum, og að þú munir tortíma þeim, sem jörðina tortíma. Opinberunarbókin 11:18

og sögðu hárri röddu: „Óttist Guð og gefið honum dýrðina, því að komin er stund dóms hans. Tilbiðjið þann, sem gjört hefur himininn og jörðina, hafið og uppsprettur vatnanna.“ Opinberunarbókin 14:7

Hver mun ekki óttast þig, Drottinn, og vegsama nafn þitt? Því að þú einn ert heilagur, því að allar þjóðir munu koma og tilbiðja fyrir þér, því að dómar þínir eru opinberir. Opinberunarbókin 15:4

Og rödd kom út af hásætinu og sagði: „Lofið Guð vorn, allir þér þjónar hans og þér sem óttist hann, bæði smáir og stórir.“ Opinberunarbókin 19:5

Apókrýfur texti

Óttast þú ekki, móðir barnanna, því að ég hef útvalið þig, segir Drottinn. 2 Esra 2:17

Og þess vegna, þegar það talar, óttast ekki, því að orðið er endalokin og grundvöllur jarðarinnar er skilinn. 2 Esra 6:15

Því að rödd þín er heyrð frammi fyrir Hinum Hæsta, því að Hinn Máttugi hefur séð réttlæti þitt, hann hefur einnig séð hreinleika þinn, sem þú hefur haft allt frá æsku þinni. Og þess vegna hefur hann sent mig til að sýna þér allt þetta og segja við þig: Vertu hugrakkur og óttast ekki. 2 Esra 6:32-33

Þjónusta hans er kunnug vindi og eldi; orð hans eru sönn og orð hans stöðug; boðorð hans eru sterk og tilskipan hans óttaleg; 2 Esra 8:22

Haltu því nú sorg þinni út af fyrir þig og berðu með góðu hugrekki það sem hefur hent þig. Óttastu því ekki, láttu ekki hjarta þitt skelfast, heldur farðu inn og sjáðu fegurð og mikilleika byggingarinnar, eins og augu þín geta séð. 2 Esra 10:15,55

Sjá, tala þú í eyrum fólks míns spádómsorðin, sem ég mun leggja þér í munn, segir Drottinn. Og lát þau skrifa á blað, því að þau eru trú og sönn. Óttast ekki ímyndanirnar gegn þér, lát ekki vantrú þeirra, sem tala gegn þér, angra þig. Því að allir hinir ótrúu munu deyja í ótrúmennsku sinni. 2 Esra 15:1-4

Sjá, Guð sjálfur er dómarinn, óttast hann: lát af syndum þínum og gleym misgjörðum þínum, að þú eigir ekki lengur í þeim að eilífu. Þannig mun Guð leiða þig og frelsa þig úr allri nauð. 2 Esra 16:67

Óttist ekki né efist, því að Guð er leiðsögumaður yðar og leiðsögumaður þeirra sem varðveita boðorð mín og fyrirmæli, segir Drottinn Guð. Látið ekki syndir yðar þyngja ykkur og látið ekki misgjörðir yðar lyftast upp. 2 Esra 16:75-76

Ef þú hefur gnægð, gefðu þá ölmusu eftir því sem við á. Ef þú hefur aðeins lítið, þá óttast ekki að gefa eftir því sem þú hefur. Og óttast ekki, sonur minn, að við séum orðin fátæk, því að þú átt mikinn auð, ef þú óttast Guð og forðast alla synd og gerir það sem honum þóknast. Tóbít 4:8,21

Og djöfullinn mun finna lyktina af því, flýja burt og aldrei koma framar. En þegar þú kemur til hennar, þá rísið þið bæði upp og biðjið til miskunnsams Guðs, sem mun miskunna ykkur og bjarga ykkur. Óttist ekki, því að hún er þér frá upphafi ætlað, og þú munt varðveita hana, og hún mun fara með þér. Og ég geri ráð fyrir að hún muni fæða þér börn. Þegar Tóbías heyrði þetta, elskaði hann hana og hjarta hans sameinaðist henni innilega. Tóbít 6:17

En hann sagði við þá: „Óttist ekki, því að ykkur mun vel vegna. Lofið því Guð.“ Tóbít 12:17

Og hann var átta og fimmtíu ára gamall þegar hann missti sjónina, en hún fékk hann aftur eftir átta ár. Hann gaf ölmusu og ótta Drottins Guðs jókst og lofaði hann. Og allar þjóðir munu snúa sér og óttast Drottin Guð í einlægni og jarða skurðgoð sín. Tóbít 14:2,6

Þá sagði Ósía við þá: „Bræður, verið hugrakkir, við skulum enn þola fimm daga, svo að Drottinn, Guð vor, geti beitt miskunn sinni yfir okkur, því að hann mun ekki yfirgefa okkur alveg.“ Júdít 7:30

Persar skulfu við dirfsku hennar og Medar hræddust hörku hennar. Því að fjöllin munu færast úr fótum sér fyrir vötnunum, klettarnir munu bráðna sem vax fyrir augliti þínu, en samt ert þú miskunnsamur þeim sem óttast þig. Og enginn hræddi Ísraelsmenn lengur á dögum Júdítar né löngu eftir dauða hennar. Júdít 16:10,15,25

Minnstu þess, Drottinn, að þú kunnuglegur verði á tímum neyðar vorrar og gef mér hugrekki, þú konungur þjóðanna og Drottinn alls máttar. Ó, þú máttugi Guð yfir öllu, heyr rödd hinna yfirgefin og frelsa oss úr höndum hinna illgjörnu og frelsa mig frá ótta mínum. Viðbætur við Esterarbók 14:12,19

Þá mun hinn réttláti maður standa með mikilli hugrekki frammi fyrir þeim sem hafa kúgað hann og ekki telja erfiði sitt. Speki Salómons 5:1

Því að Drottinn yfir öllu mun ekki óttast manns persónu né óttast mikilleika nokkurs manns, því að hann hefur skapað smáa sem stóra og ber umhyggju fyrir öllum. Speki Salómons 6:7

Því að þegar menn vilja ekki trúa því að þú sért máttugur, þá sýnir þú mátt þinn og meðal þeirra sem vita það lætur þú hugrekki þeirra í ljós. Speki Salómons 12:17

Því að ótti er ekkert annað en að svíkja þá hjálp sem skynsemin býður upp á. Speki Salómons 17:12

Ótti Drottins er heiður, dýrð, gleði og kóróna gleðinnar. Ótti Drottins gerir hjartað glaðlegt og veitir gleði, gleði og langt líf. Að óttast Drottin er upphaf viskunnar, og hún var skapað með hinum trúuðu í móðurkviði. Að óttast Drottin er fylling viskunnar og fyllir mennina með ávöxtum sínum. Ótti Drottins er kóróna viskunnar, sem lætur frið og fullkomna heilsu blómstra, sem báðar eru gjafir Guðs, og hann eykur gleði þeirra sem elska hann. Rót viskunnar er að óttast Drottin, og greinar hennar eru langt líf. Ótti Drottins rekur burt syndir, og þar sem hann er til staðar, stöðvar hann reiði. Því að ótti Drottins er viska og fyrirmæli, og trú og hógværð eru yndi hans. Treystu ekki ótta Drottins þegar þú ert fátækur, og komdu ekki til hans með tvöföldu hjarta. Upphef þig ekki, svo að þú fallir ekki og leiðir vanvirðingu yfir sálu þína, og Guð afhjúpi leyndardóma þína og steypi þér niður í miðri söfnuðinum, af því að þú komst ekki í einlægni til ótta Drottins, heldur er hjarta þitt fullt af svikum. Útdrættir úr Prédikaranum 1.

Þér sem óttist Drottin, bíðið eftir miskunn hans og víkið ekki frá, svo að þér fallið ekki. Þér sem óttist Drottin, trúið honum, og laun yðar munu ekki bregðast. Þér sem óttist Drottin, vonið eftir gæfu, eilífri gleði og miskunn. Lítið á kynslóðirnar frá fortíðinni og sjáið: Hefur nokkur nokkurn tíma treyst Drottni og orðið til skammar? Hefur nokkur haldið ótta hans og orðið yfirgefinn? Eða hverjum fyrirliti hann nokkurn tíma, þeim sem kallaði á hann? Prédikarinn 2:7-10

Vei þeim sem eru hræddir og máttlausir og þeim syndara sem fer tvo vegu! Prédikarinn 2:12

Þeir sem óttast Drottin munu ekki óhlýðnast orði hans, og þeir sem elska hann munu varðveita vegu hans. Þeir sem óttast Drottin munu leita þess sem honum er þóknanlegt, og þeir sem elska hann munu fyllast af lögmálinu. Þeir sem óttast Drottin munu búa hjörtu sín og auðmýkja sálir sínar fyrir honum og segja: „Vér munum falla í hendur Drottins, en ekki í hendur manna, því að eins og hátign hans er, svo er miskunn hans.“ Prédikarinn 2:15-18

Varðandi friðþæginguna, óttast ekki að bæta synd ofan á synd. Prédikarinn 5:5

Trúr vinur er lífsins lækning, og þeir sem óttast Drottin munu finna hann. Prédikarinn 6:16

Leitast þú ekki við að vera dómari, því að þú getur ekki afmáð ranglæti, svo að þú óttist ekki andlit hins volduga, sem verður til ásteytingar á vegi réttlætis þíns. Óttastu Drottin af allri sálu þinni og virðingu fyrir prestum hans. Óttastu Drottin og heiðra prestinn og gef honum hlut hans, eins og þér er boðið: frumgróðann og sektarfórnina, leggina, helgifórnina og frumgróða hinna helgu gjafa. Prédikarinn 7:6,29,31

Réttlátir menn eti og drekki með þér og lát þig hrósa í ótta Drottins. Prédikarinn 9:16

Þeir sem óttast Drottin eru traust sæði, og þeir sem elska hann, heiðvirð planta. Þeir sem ekki virða lögmálið eru vanvirðandi sæði, þeir sem brjóta boðorðin eru sviksamlegt sæði. Sá sem er fremstur meðal bræðra er heiðvirður, svo eru þeir sem óttast Drottin í augum hans. Ótti Drottins kemur á undan því að öðlast vald, en hroki og dramb er missir þess. Hvort sem hann er ríkur, göfugur eða fátækur, þá er heiður þeirra ótti Drottins. Prédikarinn 10:19-22

Drottinn hatar alla viðurstyggð, og þeir sem óttast Guð elska hana ekki. Og augu hans hvíla á þeim sem óttast hann, og hann þekkir öll verk mannsins. Prédikarinn 15:13,19

Og hann lagði ótta við menn yfir allt hold og gaf því drottnun yfir dýrum og fuglum. Prédikarinn 17:4

Vitur maður óttast allt og á syndardegi varar hann sig við afbrotum, en heimskinginn tekur ekki eftir tímanum. Prédikarinn 18:27

Ef þú hefur heyrt orð, þá lát það deyja með þér; og vertu djarfur, það mun ekki sprengja þig. Ótti Drottins er fyrsta skrefið til að vera honum velþóknanlegur, og viska hlýtur ást hans. Ótti Drottins er öll viska; og í allri visku er framkvæmd lögmálsins og þekking á almætti hans. Prédikarinn 19:10,18,20

Sá sem varðveitir lögmál Drottins, skilur það, og fullkomin ótti Drottins er viska. Prédikarinn 21:11

Bleikur sem settur er á hæðir mun aldrei standast vindinn, eins og hræddur hjarta í ímyndun heimskingjans getur ekki staðist neinn ótta. Ef þú hefur opnað munninn gegn vini þínum, þá óttast þú ekki, því að sættir geta átt sér stað, nema um ávítur eða dramb, eða leyndarmál eða sviksamlegt sár sé að ræða, því að fyrir slíkt mun hver vinur yfirgefa. Prédikarinn 22:18,22

Og þeir sem eftir verða munu vita að ekkert er betra en að óttast Drottin og að ekkert er sætara en að hlýða boðum Drottins. Prédikarinn 23:27

Mikil reynsla er kóróna öldunga og ótti Guðs er vegsemd þeirra. Ótti Drottins er upphaf kærleika hans og trú er upphaf þess að halda sig við hann. Prédikarinn 25:6,12

Góð eiginkona er góður hlutur, sem gefinn skal í hlut þeirra sem óttast Drottin. Óskammfeilin kona skal talin sem hundur, en sú sem blygðast sín mun óttast Drottin. Prédikarinn 26:3,25

Ef maður heldur sér ekki í ótta Drottins, mun hús hans brátt eyðileggjast. Prédikarinn 27:3

Dauði þess er vondur dauði, gröfin væri betri en hún. Hún mun ekki drottna yfir þeim sem óttast Guð, og þeir munu ekki brenna sig í loga þess. Prédikarinn 28:21-22

Þeir sem óttast Drottin munu finna rétt og kveikja réttlætið eins og ljós. Prédikarinn 32:16

Andi þeirra sem óttast Drottin mun lifa, því að von þeirra er á honum sem frelsar þá. Sá sem óttast Drottin mun ekki óttast né hræðast, því að hann er von hans. Prédikarinn 34:13-14

Miskunna þú oss, Drottinn, Guð allra, og lít á oss, og send ótta þinn yfir allar þjóðir, sem ekki leita þín. Lyftu hendi þinni gegn útlendum þjóðum og lát þær sjá mátt þinn. Prédikarinn 36:1-3

Auður og styrkur lyfta hjartanu, en ótti Drottins er yfir báðum. Ótti Drottins er enginn skortur, og það þarf ekki að leita hjálpar. Ótti Drottins er frjósamur garður og hylur hann yfir alla dýrð. Prédikarinn 40:26-27

Óttast þú ekki dauðadóminn, minnst þeirra sem á undan þér voru og þeirra sem á eftir komu, því að þetta er dómur Drottins yfir öllu holdi. Prédikarinn 41:3

Og hann leiddi fram af honum miskunnsaman mann, sem fann náð í augum alls holds, Móse, elskaðan Guði og mönnum, og blessuð sé minning hans. Hann gjörði hann líkan dýrðlegum heilögum og vegsamaði hann, svo að óvinir hans óttuðust hann. Með orðum sínum lét hann undrunum linna og gjörði hann dýrlegan í augum konunga og gaf honum boðorð fyrir fólk sitt og sýndi honum hluta af dýrð sinni. Prédikarinn 45:1-3

Þriðji í dýrð er Pinehas sonur Eleasars, því að hann var ákafur í ótta Drottins og stóð upp með hugrekki, þegar fólkið sneri aftur og friðþægði fyrir Ísrael. Prédikarinn 45:23

Og þess vegna hefur þú lagt ótta þinn í hjörtu okkar, til þess að vér áköllum nafn þitt og lofum þig í útlegð okkar, því að vér höfum minnst allra misgjörða feðra vorra, þeirra sem syndguðu fyrir þér. Sá sem sendir út ljós, og það fer, kallar á það aftur, og það hlýðir honum með ótta. Barúk 3:7,33

Nú munuð þér sjá í Babýlon guði úr silfri, gulli og tré, borna á herðum, sem valda ótta hjá þjóðunum. Af því eru þeir þekktir sem ekki guðir, því óttist þá ekki. Á þessu skuluð þér vita, að þeir eru ekki guðir, því óttist þá ekki. Konur með blæðingar og konur í barnsæng eta fórnir þeirra, því skuluð þér vita, að þeir eru ekki guðir, því óttist þá ekki. Vitandi þess að þeir eru ekki guðir, þá óttist þá ekki. Það er því alls ekki augljóst fyrir oss, að þeir eru guðir, því óttist þá ekki. Jeremíabréf 1:4,16,23,29,65,69

Og nú fylgjum vér þér af öllu hjarta, vér óttumst þig og leitum auglits þíns. Bæn Asarja 1:18

Ó Drottinn, almáttugur Guð feðra vorra, Abrahams, Ísaks og Jakobs, og réttlátra afkomenda þeirra; þú sem gjörðir himin og jörð með öllum sínum skrauti; þú sem bundið hafið með orði þínu, þú sem lokað hefur djúpinu og innsiglað það með þínu hræðilega og dýrlega nafni; sem allir menn óttast og skjálfa fyrir mætti þínum; því að hátign dýrðar þinnar verður ekki borin og reiðileg hótun þín gagnvart syndurum er ómetanleg; en miskunnsöm loforð þitt er ómælanlegt og órannsakanlegt; því að þú ert Drottinn hinn hæsti, mikill miskunnsamur, langlyndur, mjög miskunnsamur og iðrast illsku mannanna. Þú, ó Drottinn, hefur samkvæmt mikilli gæsku þinni lofað iðrun og fyrirgefningu þeim sem syndgað hafa gegn þér, og af óendanlegri miskunn þinni hefur þú úthlutað syndurum iðrun, svo að þeir megi frelsast. Þú því, ó Drottinn, sem ert Guð réttlátra, hefur ekki úthlutað réttlátum iðrun eins og Abraham, Ísak og Jakob, sem ekki hafa syndgað gegn þér; En þú hefur úthlutað mér, sem er syndari, iðrun, því að ég hef syndgað meira en sandkorn sjávarins. Brot mín, Drottinn, eru mörg, brot mín eru mörg og ég er ekki verður að sjá og sjá himinhæðir vegna fjölda misgjörða minna. Ég er beygður niður í mörgum járnfjötrum, svo að ég get ekki lyft höfði mínu né fengið neina lausn, því að ég hef vakið reiði þína og gjört illt fyrir þér. Ég gerði ekki vilja þinn og hélt ekki boðorð þín. Ég hef sett upp viðurstyggðir og margfaldað afbrot. Nú beygi ég kné hjarta míns og bið þig um náð. Ég hef syndgað, Drottinn, ég hef syndgað og ég viðurkenni misgjörðir mínar. Þess vegna bið ég þig auðmjúklega: Fyrirgef mér, Drottinn, fyrirgef mér og tortím mér ekki með misgjörðum mínum. Reiðist mér ekki að eilífu með því að geyma illt fyrir mig, og dæmi mig ekki heldur til neðri hluta jarðar. Því að þú ert Guð, Guð þeirra sem iðrast. Og í mér munt þú sýna alla þína gæsku, því að þú munt frelsa mig, sem er óverðugur, samkvæmt mikilli miskunn þinni. Þess vegna mun ég lofa þig að eilífu alla ævidaga mína, því að öll himinsins máttur lofar þig, og þín er dýrðin um aldir alda. Amen. Bæn Manasse 1:1

Óttast þú ekki orð syndugs manns, því að dýrð hans verður saur og maðkar. 1. Makkabeabréf 2:62

Í verkum sínum var hann eins og ljón, eins og ljónshvolpur sem öskrar eftir bráð sinni. Því að hann elti hina óguðlegu og leitaði þeirra og brenndi upp þá sem kvöluðu lýð hans. Þess vegna hrukku hinir óguðlegu undan honum og allir illgjörðamenn skelfdust, því að hjálpræðið hlaut velgengni í hendi hans. Hann hryggði marga konunga og gladdi Jakob með verkum sínum, og minning hans sé blessuð að eilífu. 1. Makkabeabók 3:4-7

Því að sigur í bardaga felst ekki í fjölda hers, heldur kemur máttur af himnum. Þeir koma gegn okkur með miklu drambsemi og ranglæti til að tortíma okkur, konum okkar og börnum og ræna okkur. En við berjumst fyrir lífi okkar og lögum okkar. Þess vegna mun Drottinn sjálfur steypa þeim af stóli fyrir augum okkar. Og hvað varðar ykkur, verið ekki hrædd við þá. 1. Makkabeabók 3:19-22

Þá hófst ótti yfir Júdasi og bræðrum hans, og mikill skelfing skall á þjóðunum umhverfis þá. 1 Makkabeabréf 3:25

En þá sem voru að byggja hús eða giftust konum sínum eða planta víngörðum eða voru hræddir, þá bauð hann að hver og einn skyldi snúa heim til sín, samkvæmt lögmálinu. 1. Makkabeabók 3:56

Þá sagði Júdas við mennina, sem með honum voru: „Óttist ekki mannfjölda þeirra né árás þeirra. Minnist þess, hvernig feður okkar voru frelsaðir í Rauðahafinu, þegar Faraó elti þá með her.“ 1. Makkabeabók 4:8-9

Að þessu loknu sneri Júdas aftur með her sinn frá því að elta þá og sagði við fólkið: „Verið ekki ágjarnir eftir herfangi því að orrusta er framundan og Gorgías og her hans eru hér hjá okkur í fjöllunum. Standið nú gegn óvinum okkar og sigrið þá, og eftir það getið þið óhikað tekið herfangið.“ 1. Makkabeabók 4:16-18

Því hljóp hann hugrakkur á hann í miðri bardaganum og drap hann til hægri og vinstri, svo að þeir skildu sig frá honum á báða bóga. 1. Makkabeabók 6:45

Guð sé yður náðugur og minnist sáttmála síns, sem hann gjörði við Abraham, Ísak og Jakob, trúa þjóna sína, og gefi yður öllum hjarta til að þjóna honum og gjöra vilja hans með hugrekki og fúsu geði. 2. Makkabeabréf 1:2-3

Og bænin var á þennan hátt: Ó, Drottinn, Drottinn Guð, skapari allra hluta, þú sem ert óttalegur og máttugur, réttlátur og miskunnsamur, hinn eini og náðugur konungur, 2. Makkabeabréf 1:24

Þegar hann var þar staddur ásamt verði sínum við fjárhirsluna, lét Drottinn andanna og höfðingi alls valds mikla vofu koma fram, svo að allir sem dirfðust að koma með honum urðu agndofa yfir krafti Guðs, féllu í yfirlið og hræddust mjög. 2. Makkabeabréf 3:24

En þeir lofuðu Drottin, sem hafði á undraverðan hátt heiðrað sinn eigin stað, því að musterið, sem skömmu áður var fullt af ótta og óróa, þegar hinn almáttugi Drottinn birtist, var fullt af gleði og gleði. 2. Makkabeabréf 3:30

Og skiljið eftir athyglisvert fordæmi þeim sem eru ungir til að deyja fúslega og hugrakkir fyrir heiðarleg og heilög lög. Og þegar hann hafði sagt þessi orð, gekk hann þegar í stað til kvölarinnar. Þeir sem leiddu hann breyttu góðviljanum, þeir sýndu honum aðeins fyrr hatri, því að þeir héldu að þessi orð væru sprottin af örvæntingarfullri hugsun. En þegar hann var tilbúinn að deyja með höggum, kveinkaði hann sér og sagði: „Það er augljóst fyrir Drottni, sem hefur heilaga þekkingu, að þótt ég hefði getað verið frelsaður frá dauða, þá þoli ég nú sársauka á líkamanum með því að vera barinn. En í sálinni er ég ánægður með að þola þetta, því ég óttast hann.“ Og þannig dó þessi maður og skildi eftir dauða sinn sem fyrirmynd um göfugt hugrekki og minnismerki um dyggð, ekki aðeins fyrir unga menn heldur fyrir alla þjóð sína. 2. Makkabeabók 6:28-31

Og sagði hugrakkur: „Þetta fékk ég frá himni, og vegna laga hans fyrirlít ég þau, og frá honum vona ég að fá þau aftur.“ Þannig að konungurinn og þeir sem með honum voru undruðust hugrekki unga mannsins, því að hann gaf engan gaum að sársaukanum. En móðirin var undursamlegri en öllu öðru og verðug heiðurs minningar, því þegar hún sá sjö syni sína drepna á einum degi, bar hún það með góðu hugrekki vegna vonar sinnar til Drottins. Já, hún hvatti þá hvern og einn á sínu eigin máli, full hugrökkum anda, og vakti upp kvenlegar hugsanir sínar með karlmannlegum maga og sagði við þá: 2. Makkabeabók 7:11-12,20-21

Óttast þú ekki þennan kvalara, heldur verðugur bræðra þinna, taktu dauða þinn svo að ég geti tekið þig aftur á móti í miskunn með bræðrum þínum. 2. Makkabeabréf 7:29

Þeir sem voru hræddir og vantreystu réttlæti Guðs flúðu og héldu sig á brott. 2. Makkabeabréf 8:13

Makkabeus kallaði þá saman menn sína, sex þúsund talsins, og hvatti þá til að láta ekki óvininn skelfast né óttast hinn mikla mannfjölda heiðingja, sem réðst á þá af órétti, heldur berjast af hugrekki, 2. Makkabeabréf 8:16

Þegar hann hafði gert þá djarfa með þessum orðum og reiðubúna að deyja fyrir lögin og landið, skipti hann her sínum í fjóra hluta og sameinaði sér bræður sína, leiðtoga hvers flokks, Símon, Jósef og Jónatan, og gaf hverjum fimmtán hundruð manns. 2. Makkabeabók 8:21-22

En þeir sem voru með Makkabeusi settust hugrakkir um virkið í fjóra daga. Engu að síður réðust tuttugu ungir menn úr sveit Makkabeusar, reiðir vegna guðlastanna, á múrinn af mikilli hugrekki og drápu alla sem þeir mættu. 2. Makkabeabók 10:33,35

Og að lokum fylltu þeir herbúðirnar ótta og uppnámi og lögðu af stað með góðum árangri. 2. Makkabeabók 13:16

Því að áður fyrr, þegar þeir blönduðust ekki við heiðingjana, hafði hann verið sakaður um gyðingdóm og hafði djarflega stofnað líkama sínum og lífi í hættu af öllu afli fyrir trú Gyðinga. En hann missti af flýti sinn, og mannfjöldinn þustu inn um dyrnar, hljóp djarflega upp að múrnum og kastaði sér karlmannlega niður meðal þeirra þéttustu. 2. Makkabeabréf 14:38,43

Þess vegna hvatti hann fólk sitt til að óttast ekki komu heiðingjanna gegn þeim, heldur minnast þeirrar hjálpar sem það hafði áður fengið af himnum og nú vænta sigurs og hjálpar sem það myndi fá frá hinum almáttuga. 2. Makkabeabók 15:8

Því að þeir hugguðust vel af orðum Júdasar, sem voru mjög góð og gátu hvatt þá til hugrekkis og huggað hjörtu ungu mannanna, og ákváðu því að setja ekki upp herbúðir heldur ráðast hugrakkir á þá og reyna málið með hörku, því að borgin, helgidómurinn og musterið voru í hættu. 2. Makkabeabréf 15:17

Send því nú, Drottinn himnanna, góðan engil á undan oss, til að vekja ótta og skelfingu yfir þá, og lát með máttu armleggs þíns þá skelfast, sem koma gegn þínu heilaga fólki til að lastmæla. Og hann lauk þannig. 2. Makkabeabók 15:23-24

Enok

Og hann svaraði og sagði við mig, og ég heyrði rödd hans: Óttast þú ekki, Enok, þú réttláti maður og fræðimaður réttlætisins. Komdu hingað og heyrðu rödd mína. Enok 15:1

Óttist ekki syndarana, þér réttlátir, því að Drottinn mun aftur gefa þá í hendur yðar, svo að þér megið dæma þá eftir óskum yðar. Enok 95:3

Óttist því ekki, þér sem hafið þjáðst, því að lækning mun vera hlutskipti yðar, og bjart ljós mun lýsa yður, og rödd hvíldar munuð þér heyra af himni. Enok 96:3

Og yfir alla réttláta og heilaga mun hann skipa verndara úr hópi hinna heilögu engla, til að gæta þeirra eins og sjáaldurs augans, þar til hann bindur enda á allt illsku og allar syndir, og þótt réttlátir sofi lengi, þá hafa þeir ekkert að óttast. Enok 100:5

Gefið gaum að himninum, þér himnabirnir, og öllum verkum Hins hæsta, og óttist hann og gjörið ekkert illt í návist hans. Enok 101:1

Óttist ekki, þér sálir hinna réttlátu, og verið vongóð, þér sem dáið hafið í réttlæti. Enok 102:4

Og óttist nú ekki, þér réttlátir, þegar þér sjáið syndarana vaxa sterka og dafna á vegum sínum: Verið ekki félagar þeirra, heldur haldið ykkur frá ofbeldi þeirra, því að þér munuð verða félagar himinsins hersveita. Enok 104:6

Jasher

Og Metúsala breytti réttlátlega í augum Guðs, eins og Enok faðir hans hafði kennt honum, og hann kenndi einnig mannanna börnum visku, þekkingu og ótta Guðs alla sína ævi, og hann vék ekki af góðum vegi, hvorki til hægri né vinstri. Jasher 4:3

Og hann sagði við þá: „Óttist ekki og skelfist ekki, því að allir óvinir okkar verða gefnir í hendur okkar og þér megið gera við þá eins og yður sýnist.“ Jasher 7:36

Og konungurinn kom og settist niður frammi fyrir Saraí. Og sjá, engill Drottins stóð yfir þeim. Hann birtist Saraí og sagði við hana: „Óttast þú ekki, því að Drottinn hefur heyrt bæn þína.“ Jasher 15:20

Á þeim tíma birtist Drottinn aftur Abram í Hebron og sagði við hann: „Óttast þú ekki, laun þín eru mjög mikil fyrir mér, því að ég mun ekki yfirgefa þig fyrr en ég hef margfaldað þig og blessað þig og gjört niðja þína eins og stjörnur á himni, sem hvorki verða mældar né taldar. Og ég mun gefa niðjum þínum öll þessi lönd, sem þú sérð með augum þínum, þeim mun ég gefa þau til erfða að eilífu. Vertu aðeins sterkur og óttast ekki, gakk fyrir mér og vertu fullkominn.“ Jasher 16:20-21

Og engill Drottins fann hana þar sem hún hafði flúið, við brunn, og hann sagði við hana: „Óttast þú ekki, því að ég mun margfalda kyn þitt, því að þú munt son fæða og þú munt nefna hann Ísmael. Farðu nú aftur til Saraí, húsmóður þinnar, og gef þig undir hendur hennar.“ Jasher 16:34

Og Drottinn sagði við Satan: Hefur þú þannig gefið gaum að þjóni mínum Abraham? Því að enginn er honum líkur á jörðinni, maður ráðvandur og réttsýnn fyrir mér, sá sem óttast Guð og forðast illt. Svo sannarlega sem ég lifi, ef ég segði við hann: Færðu Ísak son þinn fram fyrir mig, þá myndi hann ekki synja mér um hann, hvað þá ef ég segði honum að færa brennifórn fram fyrir mig af hjörð sinni eða nautgripum. Jasher 22:54

Á þeim tíma birtist Drottinn Abraham og kallaði til hans af himni og sagði við hann: „Legg ekki hönd þína á sveininn né gjör honum neitt, því að nú veit ég að þú óttast Guð með því að gjöra þetta og synja mér ekki um son þinn, einkason þinn.“ Jasher 23:69

Og enginn maður reis upp, sem óttaðist Guð eins og Abraham, því að hann hafði óttast Guð sinn frá æsku sinni og þjónað Drottni og gengið alla hans vegi á ævi sinni, frá barnæsku til dauðadags. Jasher 26:34

Og ótti Jakobs og skelfing féll yfir bróður hans, Esaú, því að Esaú var mjög hræddur við Jakob vegna þess sem englar Guðs höfðu gjört við Esaú, og reiði Esaú gegn Jakob breyttist í góðvild. Og þegar Esaú sá Jakob hlaupa í áttina að sér, hljóp hann einnig í áttina að honum og faðmaði hann og féll um háls honum, og þeir kysstust og grétu. Og Guð lagði ótta og góðvild gagnvart Jakob í hjörtu þeirra manna, sem komu með Esaú, og þeir kysstu einnig Jakob og faðmuðu hann. Og einnig grétu Elífas, sonur Esaú, og fjórir bræður hans, synir Esaú, með Jakob og kysstu hann og faðmuðu hann, því að ótti við Jakob hafði fallið yfir þá alla. Jasher 32:55-58

Verið nú róleg gagnvart þeim og varpið burt ótta ykkar, en treystið Drottni, Guði vorum, og biðjið hann um að hjálpa okkur og frelsa okkur og gefa óvini okkar í hendur okkar. Og Júda sagði við Símeon og Leví og við alla bræður sína: „Herskist og verðið hugrakkir, því að Drottinn, Guð okkar, er með okkur, óttist þá ekki.“ Jasher 34:56,59

Og Drottinn heyrði bænir Ísaks og Jakobs og fyllti hjörtu allra þessara ráðgjafa konunga miklum ótta og skelfingu svo að þeir hrópuðu einróma: „Eruð þið heimskir í dag eða hafið þið engan skilning á því að þið ætlið að berjast við Hebrea og hvers vegna ætlið þið að hafa ánægju af eigin tortímingu í dag?“ Sjá, tveir þeirra komu til Síkemborgar án ótta eða skelfingar og drápu alla íbúa borgarinnar svo að enginn stóðst þá og hvernig ætlið þið að geta barist við þá alla? Og konungarnir sneru sér við og hættu við sonum Jakobs því að þeir þorðu ekki að nálgast þá til að heyja stríð við þá því að þeir voru mjög hræddir við þá og hjörtu þeirra bráðnuðu í þeim af ótta við þá. Jasher 35:2-3,23

Og ótti og skelfing greip hjörtu þeirra vegna sona Jakobs, og þeir urðu mjög hræddir við þá, og þeir hörfuðu undan og flúðu fyrir þeim inn í borgina, og synir Jakobs eltu þá að borgarhliðinu og komust að þeim í borginni. Og um áttatíu karlar og konur gengu enn upp múrinn frá borginni og umkringdu öll Júda, og Drottinn innprentaði ótta Júda í hjörtu þeirra, svo að þeir gátu ekki nálgast hann. Og þessi voldugi maður, eftir að hann hafði sigrað Júda, hljóp fyrir lífi sínu undan ótta Júda, og fætur hans rannu á múrinn og hann féll meðal sona Jakobs, sem voru neðan við múrinn, og synir Jakobs slógu hann og drápu hann. Jasher 39:8,35,39

Og allir íbúar borga Kanaaníta og allir þeir sem voru hinumegin Jórdanar hræddust mjög sonu Jakobs, því að þeir sögðu: "Sjá, eins verður við okkur gert og við þessar borgir, því að hver getur staðist gegn miklum krafti þeirra?" Jasher 40:10

Nú því, sonur minn, Jósef, sonur minn, vona þú á Drottin og bíddu eftir honum og óttast ekki, því að Drottinn er með þér, hann mun frelsa þig úr allri nauð. Rís upp, sonur minn, far niður til Egyptalands með herrum þínum og

óttast ekki, því að Drottinn er með þér, sonur minn. Og hún hélt áfram að tala eins og þessi orð við Jósef og þagnaði. Jasher 42:39-40

Nú, sonur minn, kenn þú börnum þínum og barnabörnum að óttast Drottin og ganga þann góða veg, sem Drottni Guði þínum þóknast, því að ef þú varðveitir vegu Drottins og lögmál hans, þá mun Drottinn einnig halda sáttmála sinn við Abraham við þig og gjöra þér og niðjum þínum vel alla daga. Jasher 47:8

Þú hefur ekki séð hvernig hann hefur stjórnað málum stjórnar Egyptalands án þess að spyrja Faraó, herra hans; þú hefur ekki séð þá lotningu og ótta sem hann vakti yfir alla Egypta. Jasher 52:16

Og um hádegi sendi Jósef eftir mönnunum að koma fyrir sig með Benjamín, og mennirnir sögðu húsvörð Jósefs frá silfrinu sem var komið aftur í sekkjum þeirra, og hann sagði við þá: „Ykkur mun vegna vel, óttist ekki,“ og hann leiddi bróður þeirra, Símeon, til þeirra. Jasher 53:4

Og Júda sagði við Jósef: „Sannlega sæmir það þér og fólki þínu að óttast mig. Svo sannarlega sem Drottinn lifir, ef ég dreg sverðið mitt einu sinni, mun ég ekki aftur stinga því í slíðrið fyrr en ég hef í dag sigrað allt Egyptaland. Ég mun byrja á þér og enda á Faraó, herra þínum.“ Jasher 54:10

Og er Júda sá að sumir af bræðrum sínum voru skelfingu lostnir, sagði hann við þá: „Hví eruð þér hræddir, fyrst náð Guðs er með oss?“ Og þegar Júda sá að allt Egyptaland umkringdi þá að boði Jósefs til að hræða þá, þá bauð Jósef þeim aðeins og sagði: „Snertið engan þeirra.“ Jasher 54:42

Sjá, orð Drottins kom til hans og sagði: „Far þú til Egyptalands með allt þitt fólk og vertu þar. Óttast þú ekki að fara til Egyptalands, því að þar mun ég gjöra þig að mikilli þjóð.“ Jakob sagði við sjálfan sig: „Ég vil fara og sjá son minn, hvort ótti Guðs hans sé enn í hjarta hans meðal allra íbúa Egyptalands.“ Drottinn sagði við Jakob: „Óttast þú ekki Jósef, því að hann er enn ráðvandur og þjónar mér, eins og þér þóknast.“ Jakob fagnaði mjög yfir syni sínum. Jasher 55:2-4

Og til þess að vita þau tákn og undur, sem Drottinn myndi gjöra í Egyptalandi vegna lýðs síns Ísraels, til þess að Ísraelsmenn mættu óttast Drottin, Guð feðra sinna, og ganga á öllum hans vegum, þeir og niðjar þeirra eftir þá alla daga. Jasher 63:8

Og Drottinn lét mikla skelfingu dynja yfir herbúðir konunganna, svo að Ísraelsmenn urðu ótti við þá. Og allir Egyptar sáu það illt, sem Ísraelsmenn höfðu gjört þeim, og allir Egyptar óttuðust mjög Ísraelsmenn, því að þeir höfðu séð mikinn mátt þeirra og að enginn þeirra hafði fallið. Jasher 64:36,49

En ljósmæðurnar óttuðust Guð og hlýddu ekki konungi Egyptalands né orðum hans. Og þegar hebresku konurnar fæddu ljósmóðurinni son eða dóttur, þá gerði ljósmóðirin allt sem þurfti við barnið og lét það lifa. Svo gjörðu ljósmæðurnar alla daga. Jasher 66:27

Og Móse óttaðist Drottin, Guð feðra sinna, svo að hann kom ekki til hennar, né leit hann til hennar. Og Móse óttaðist Drottin, Guð sinn, alla ævi sína, og Móse gekk fyrir augliti Drottins í trúfesti, af öllu hjarta sínu og allri sálu. Hann veik ekki af réttri leið alla ævidaga sína, hann veik ekki af þeim vegi, hvorki til hægri né vinstri, sem Abraham, Ísak og Jakob höfðu gengið. Jasher 73:32,37

Og allir Kúsbúar hræddust við að rétta út hönd sína gegn Móse, því að Drottinn var með Móse, og Kúsbúar minntust eiðsins sem þeir sóru Móse, þess vegna gerðu þeir honum ekkert illt. Jasher 76:10

Þá sagði Móse við Faraó: „Þótt þú sért frumburður móður þinnar, þá óttast þú ekki, því að þú munt ekki deyja, því að Drottinn hefur boðið þér að lifa, til þess að sýna þér mikinn mátt sinn og útréttan arm.“ Jasher 80:57

Og Móse sagði við þá: „Óttist ekki, standið kyrr og sjáið hjálpræði Drottins sem hann mun veita ykkur í dag.“ Önnur deildin var af Sebúlons-, Benjamíns- og Naftalí-niðjum, og þeir ákváðu að fara aftur til Egyptalands með Egyptum. Og Móse sagði við þá: „Óttist ekki, því eins og þið hafið séð Egypta í dag, svo munuð þið aldrei sjá þá framar að eilífu.“ Þriðja deildin var af Júda- og Jósefs-niðjum, og þeir ákváðu að fara til móts við Egypta til að berjast við þá. Og Móse sagði við þá: „Standið á ykkar stöðum, því að Drottinn mun berjast fyrir ykkur, og þið skuluð vera hljóð.“ Og fjórða deildin var af Leví-, Gaðs- og Assers-niðjum, og þeir ákváðu að fara inn á meðal

Egypta til að rugla þá, og Móse sagði við þá: „Verið kyrr í ykkar stöðum og óttist ekki, kallið aðeins á Drottin, svo að hann frelsi ykkur úr höndum þeirra.“ Jasher 81:28-33

Á þeim tíma sagði Drottinn við Ísraelsmenn: „Óttist hann ekki, því að ég hef gefið hann og allt fólk hans og allt land hans í ykkar hendur, og þið skuluð fara með hann eins og þið fóruð með Síhon.“ Jasher 85:26

Og Drottinn bauð Jósúa Núnssyni og sagði við hann: „Vertu hughraustur og hugrakkur, því að þú munt leiða Ísraelsmenn inn í landið, sem ég sór að gefa þeim, og ég mun vera með þér.“ Og Móse sagði við Jósúa: „Vertu hughraustur og hugrakkur, því að þú munt láta Ísraelsmenn erfa landið, og Drottinn mun vera með þér, hann mun ekki yfirgefa þig né yfirgefa þig, vertu ekki hræddur né hugfallinn.“ Jasher 87:3-4

Enginn skal standa gegn þér alla ævidaga þína. Eins og ég var með Móse, svo mun ég vera með þér. Vertu aðeins hughraustur og hugrakkur til að halda allt það lögmál, sem Móse bauð þér. Vík ekki af veginum, hvorki til hægri né vinstri, svo að þér vegni vel í öllu, sem þú gjörir. Að sjö dögum liðnum komu þeir til Jósúa í herbúðirnar og sögðu við hann: „Drottinn hefur gefið allt landið í okkar hendur, og íbúar þess eru skelfdir fyrir okkur.“ Drottinn sagði við Jósúa: „Óttast þú ekki og vertu ekki hræddur. Sjá, ég hef gefið Aí, konung hennar og fólk í þínar hendur. Þú skalt fara með þá eins og þú gerðir við Jeríkó og konung hennar. Aðeins skuluð þér taka herfangið og fénaðinn sem þar er. Leggið launsát fyrir borgina að baki hennar.“ Jasher 88:4,8,38

Og Drottinn sagði við Jósúa: „Óttast þá ekki, því að á morgun um þetta leyti mun ég framselja þá alla fallna frammi fyrir þér. Þú munt skera hásar af hestum þeirra og brenna vagna þeirra í eldi.“ Jasher 89:42

Styrkið yður og látið hjörtu allra yðar, sem treysta á Drottin, vera hugrökk. Endirinn. Jasher 91:17

Jubilee

Og þér, margfaldist og verðið margfaldir á jörðinni og margfaldist á henni og verið blessun á henni. Ótta við yður og skelfingu við yður mun ég innræta í allt sem er á jörðinni og í hafinu. Jubileum 6:5

Og ég mun vera Guð þín og sonar þíns og sonarsonar þíns og allra afkvæma þinna. Óttast þú ekki, því héðan í frá og til allra kynslóða jarðarinnar er ég Guð þinn. Jubileum 12:24

Eftir þessa atburði, á fjórða ári þessarar viku, á nýmánatíma þriðja mánaðarins, kom orð Drottins til Abrams í draumi og sagði: „Óttast þú ekki, Abram! Ég er verndari þinn og laun þín munu verða mjög mikil.“ Jubileum 14:1

Og ég sagði við hann: „Leggðu ekki hönd á sveininn og gjörðu honum ekkert, því að nú hefi ég sýnt að þú óttast Drottin og hefur ekki synjað mér um son þinn, frumgetinn son þinn.“ Jubileum 18:11

Óttast þú ekki, sonur minn Jakob, og vertu ekki hræddur, sonur Abrahams! Guð hinn hæsti varðveiti þig frá glötun og frelsi þig frá öllum villuleiðum. Jubileum 22:23

Og Drottinn birtist honum þessa nótt, á nýmánadag hins fyrsta mánaðar, og sagði við hann: „Ég er Guð Abrahams, föður þíns. Óttast þú ekki, því að ég er með þér og mun blessa þig og margfalda afkvæmi þitt sem sand á jörðu, sakir Abrahams, þjóns míns.“ Jubileum 24:22

Óttast þú ekki, móðir, vertu viss um að ég mun gjöra vilja þinn og ganga í réttlæti og ekki spilla vegum mínum að eilífu. Jubileum 25:10

Óttast þú ekki hann, systir mín, því að hann er á réttri braut og hann er fullkominn maður, og hann er trúr og mun ekki glatast. Grát ekki. Jubileum 27:17

Og við Júda sagði hann: „Drottinn gefi þér styrk og mátt til að troða niður alla þá sem hata þig. Þú og einn af sonum þínum skuluð vera höfðingi yfir sonum Jakobs. Nafn þitt og nafn sona þinna mun útbreiðast og fara um öll lönd og héruð. Þá munu heiðingjarnir óttast fyrir augliti þínu og allar þjóðir munu skjálfa.“ Jubileum 31:18

Óttast þú ekki, því eins og þú hefur séð og lesið það, svo mun allt verða; og skrifaðu niður allt eins og þú hefur séð og lesið. Jubileum 32:24

Og óttast ekki Jakob, því að verndari Jakobs er mikill og máttugur og virtur og lofsunginn meira en verndari Esaú. Jubileum 35:17

Og nú læt ég yður sverja mikinn eið - því að enginn eiður er meiri en hann, við nafnið dýrlegt og virðulegt og mikið og dýrlegt og undursamlegt og máttugt, sem skapaði himininn og jörðina og allt saman - að þér munuð óttast hann og tilbiðja hann. Jubileum 36:7

Og á sextánda birtist Drottinn honum og sagði við hann: „Jakob, Jakob!“ Og hann sagði: „Hér er ég.“ Og hann sagði við hann: „Ég er Guð feðra þinna, Guð Abrahams og Ísaks. Óttast þú ekki að fara niður til Egyptalands, því að þar mun ég gjöra þig að mikilli þjóð. Ég mun fara niður með þér og leiða þig upp aftur, og í þessu landi skalt þú grafinn verða, og Jósef mun leggja hendur sínar yfir augu þín.“ Jubileum 44:5

Týndar bækur Biblíunnar

Óttast þú ekki, Jóakim, né hræðast þú mig, því að ég er engill Drottins, sendur af honum til þín, til að láta þig vita að bænir þínar eru heyrðar og ölmusur þínar stignar upp fyrir augliti Guðs. Guðspjall fæðingar Maríu 2:3

Eftir það birtist engillinn Önnu, konu hans, og sagði: „Óttast þú ekki, og hugsið ekki að það sem þú sérð sé andi. Því að ég er sá engill sem hefur borið fram bænir þínar og ölmusugjafir fyrir Guði og er nú sendur til þín til að láta þig vita að þér muni fæðast dóttir, sem mun heita María og mun blessuð verða öllum konum fremur.“ Guðspjall fæðingar Maríu 3:1-2

Og andi Drottins mun hvíla yfir honum, andi visku og skilnings, andi ráðgjafar og máttar, andi þekkingar og guðrækni og andi ótta Drottins mun fylla hann. Guðspjall fæðingar Maríu 5:15

En meðan hann var að hugleiða þetta, sjá, þá birtist honum engill Drottins í svefni og sagði: Jósef, sonur Davíðs, óttast ekki. Grunið ekki meyjan um hórdóm eða hugsið neitt illa um hana og hræðist ekki að taka hana að eiginkonu. Því að það sem getið er í henni og nú angrar hug þinn, það er ekki verk manna, heldur heilags anda. Guðspjall fæðingar Maríu 8:8-10

Þá svaraði æðstipresturinn: „Jósef, óttast þú Drottin, Guð þinn, og minnstu þess, hvernig Guð fór með Datan, Kóra og Abíram, hvernig jörðin opnaðist og gleypti þá vegna mótsagna þeirra. Nú, Jósef, óttast þú Guð, svo að slíkt gerist ekki í fjölskyldu þinni.“ Póstbók 8:14-15

Og sjá, engill Drottins stóð hjá henni og sagði: „Óttast ekki, María, því að þú hefur fundið náð í augum Guðs.“ 9:9

Óttast þú ekki að taka þessa ungu konu, því að það sem í henni er er frá heilögum anda. Hún mun son ala, og þú skalt láta hann heita Jesú, því að hann mun frelsa lýð sinn frá syndum þeirra. Póstnúmer 10:18-19

Móðirin sagði við hana: „Óttast þú ekki, dóttir, láttu hann í friði þar til hann kemur nær þér! Sýndu honum síðan reifadúkinn, sem María frú gaf okkur, og við munum sjá, hvað gerist.“ 1. guðspjall um bernsku Jesú Krists 13:15

Jesús sagði við hann: „Óttast þú ekki og lát ekki hugfallast.“ 1. guðspjall um bernsku Jesú Krists 16:12

Og vér heyrðum engil segja við konurnar við gröf Jesú: „Óttist ekki, ég veit að þér leitið að Jesú, sem krossfestur var. Hann er upprisinn, eins og hann sagði fyrir.“ Nikódemusarguðspjall 10:5

En Jesús tók í hönd mína, lyfti mér upp af jörðinni, og dögg stráðist yfir mig. En hann þerraði andlit mitt, kyssti mig og sagði við mig: „Óttast þú ekki, Jósef, líttu á mig, því að það er ég.“ Guðspjall Nikódemusar 11:21

Hver ert þú þá, sem með slíku hugrekki gengur inn í híbýli okkar og ert ekki aðeins óhræddur við að hóta okkur með hörðustu refsingum, heldur leitast einnig við að bjarga öllum öðrum úr fjötrum þeirra sem við höldum þeim? Nikódemusarguðspjall 17:11

Þá hrópaði konunglega spámaðurinn Davíð djarflega og sagði: „Syngið Drottni nýjan söng, því að hann hefur gjört undursamleg verk, hægri hönd hans og heilagur armur hans hafa veitt honum sigur.“ Guðspjall Nikódemusar 19:13

Þess vegna, mínir elskuðu, eins og þér hafið heyrt um komu Drottins, þá hugsið og breytið í ótta, og það mun verða yður eilíft líf. Bréf Páls til Laódíkeumanna 1:10

Þess vegna sendi Guð son sinn Jesú Krist, sem ég prédika og kenni mönnum að setja vonir sínar á, eins og þann sem aðeins hafði slíka samúð með villtum heimi, til þess að hann, ó landstjóri, yrði ekki dæmdur, heldur hefði trú, ótta Guðs, þekkingu á trúarbrögðum og kærleika sannleikans. Og þegar hún skildi að Páll óttaðist ekki þjáningar, heldur að hann sýndi hugrekki með guðlegri hjálp, þá jókst trú hennar svo mikið að hún kyssti fjötra hans. Postulasagan og Þeklasaga 4:5,12

Þá kom rödd af himni: „Óttast þú ekki, Tekla, minn trúi þjónn, því að ég er með þér. Líttu á staðinn sem þér er opnaður, þar mun þinn eilífi bústaður vera, þar munt þú öðlast sælulega sýn.“ Postulasagan 11:11

Þannig hefur auðmýkt og guðrækileg ótti þessara miklu og framúrskarandi manna, sem skráðir eru í Ritningunum, fyrir hlýðni, ekki aðeins gert okkur, heldur einnig kynslóðirnar á undan okkur betri; jafnvel alla þá sem hafa tekið við heilögum orðum hans með ótta og sannleika. 1. bréf Klemensar til Korintumanna 9:1

Vér skulum heiðra þá, sem yfir okkur eru settir, virða öldunga vora, og fræða yngri menn um aga og ótta Drottins. Kærleikur þeirra skal vera mannlaus gagnvart öllum þeim, sem óttast Guð trúfastlega. Og einkum skulu þeir læra, hvílíkur máttur auðmýktar hefur hjá Guði, hvílík mikil áhrif hrein og heilög kærleikur hefur hjá honum, hvílík mikil og dýrmæt ótti hans er, og hvernig hann mun frelsa alla þá, sem snúa sér til hans með heilagleika í hreinu hugarfari. 1. bréf Klemensar til Korintumanna 10:7,11,13

Komið þér börn og hlýðið á mig, og ég mun kenna yður ótta Drottins. Hver er sá maður, sem þráir lífið og elskar að sjá góða daga? Varðveit tungu þína frá illu og varir þínar, að þær tali ekki svik. Forðastu illt og gjör gott, leitaðu friðar og eltu hann. Miskunnsamur og góðgjarn faðir vor hefur innilega samúð með þeim, sem óttast hann, og veitir náð sína af góðvild og kærleika öllum þeim, sem koma til hans með einfeldni. 1. bréf Klemensar til Korintumanna 11:2-4,9

Þar sem Guð sér og heyrir allt, skulum vér óttast hann og leggja af verk vor, sem stafa af illum girndum, til þess að vér fyrir miskunn hans megum frelsast frá komandi dóminum. Fyrra bréf Klemensar til Korintumanna 13:1

Þú munt vera falinn fyrir plágu tungunnar og þú munt ekki óttast tortíminguna, þegar hún kemur. Þú munt hlæja að óguðlegum og syndurum og þú munt ekki óttast dýr jarðarinnar. Villidýrin munu vera í friði við þig. 1. bréf Klemensar til Korintumanna 23:10-11

Gefðu hverri mannsál, sem ákallar dýrlegt og heilagt nafn hans, trú, ótta, frið, langlyndi, þolinmæði, bindindi, heilagleika og hófsemi, öllum sem honum þóknast, fyrir tilstilli æðsta prests okkar og verndara Jesú Krists. Fyrir hvern sé dýrð og hátign, máttur og heiður honum nú og að eilífu. Amen. 1. bréf Klemensar til Korintumanna 24:2

Óttumst ekki heldur menn, heldur Guð. Þess vegna, ef vér fremjum slíkt illt, hefur Drottinn sagt: Þótt þér bundist mér, jafnvel í brjósti mínu, og haldið ekki boðorð mín, þá mundi ég hafna yður og segja við yður: Farið frá mér! Ég veit ekki hvaðan þér eruð, þér ranglætismenn. Annað bréf Klemensar til Korintumanna 2:15

Þess vegna, bræður, skulum vér fúslega yfirgefa dvöl okkar í þessum heimi, samviskusamlega, og gjöra vilja þess, sem kallaði oss, og ekki óttast að fara úr þessum heimi. Því að Drottinn segir: Þér munuð vera sem sauðir meðal úlfa. Pétur svaraði og sagði: Hvað ef úlfarnir rífa sauðina í sundur? Jesús sagði við Pétur: „Sauðirnar skulu ekki óttast úlfana eftir dauðann. Og þér óttist ekki heldur þá, sem yður deyða og geta síðan ekki meira við yður gjört, heldur óttist þann, sem eftir dauðann hefur vald til að varpa bæði sálu og líkama í helvíti.“ Annað bréf Klemensar til Korintumanna 3:1-2

Nú eru það sem hjálpar okkur trúnni ótti og þolinmæði, en samherjar okkar langlyndi og sjálfsstjórn. Almenna bréf Barnabasar 2:2

Verðum andleg, fullkomið musteri Guðs. Eins og í okkur býr, skulum við hugleiða ótta Guðs og leitast eftir fremsta megni við að halda boðorð hans, svo að við megum fagna réttlátum dómum hans. Almenna bréf Barnabasar 3:12

Og í þessu mælti hann vel, miðað við boðorðið. Hvað er það þá sem hann segir? Að vér eigum að halda fast við þá sem óttast Drottin, við þá sem hugleiða boðorð orðsins sem þeir hafa tekið við í hjörtum sínum, við þá sem kunngjöra réttláta dóma Drottins og varðveita boðorð hans. Almenna bréf Barnabasar 9:17

Og aftur: Hann mun búa í helli hins sterka kletta. Og hvað gerist þá í sama spámanni? Vatn hans er trúfast; þér munuð sjá konunginn í dýrð og sál yðar mun læra að óttast Drottin. Og hvað gerist þá? — Og þar rann á hægra megin, og fögur tré uxu við hana; og sá sem etur af þeim mun lifa að eilífu. Merking þess er þessi: að við förum niður í vatnið fullt af syndum og óhreinindum; en komum upp aftur og berum ávöxt; höfum í hjörtum okkar ótta og von sem er í Jesú, fyrir andann. Og hver sem etur af þeim mun lifa að eilífu. Almennt bréf Barnabasar 10:6,14

Þú skalt ekki taka hönd þína frá syni þínum né dóttur þinni, heldur skalt þú kenna þeim frá æsku að óttast Drottin. Þú skalt ekki girnast eigur náunga þíns, né heldur vera ræningi, né heldur skalt þú sameinast dramblátum mönnum, heldur skalt þú teljast meðal réttlátra og lítilmótlegra. Hvað sem þér kann að henda, skalt þú taka það sem gott. Þú skalt ekki vera tvístígandi né tvítungaður, því að tvítunga er dauðans snara. Þú skalt vera undirgefinn Drottni og óæðri herrum eins og fulltrúum Guðs, í ótta og lotningu. Þú skalt ekki vera beisk í skipunum þínum gagnvart neinum af þjónum þínum sem treysta Guði, svo að þú getir ekki óttast hann sem er yfir báðum, því að hann kom ekki til að kalla neinn með manngreinarálit, heldur þann sem andinn hafði fyrirbúið. Almennt bréf Barnabasar 14:12-15

Síðustu tímarnir eru komnir yfir okkur. Verum því mjög lotningarfull og óttumst langlyndi Guðs, svo að það komi okkur ekki til dóms. Því að óttumst annað hvort reiðina sem koma skal, eða elskum náðina sem við njótum nú, svo að við megum, annað hvort með þessu eða öðru, finnast í Kristi Jesú, til sanns lífs. Bréf Ignatíusar til Efesusmanna 3:5-6

Því að nú ætti ég enn fremur að óttast og ekki hlýða þeim, sem vilja hreykja mig upp.“ Bréf Ignatíusar til Efesusmanna 1:13

En er ég kom til mín, minntist dýrðar Gads og fékk hugrekki, féll ég á kné og játaði syndir mínar á ný eins og áður. Hirðirinn í Hermas (Visnir) 3:8

Í fyrsta lagi skaltu trúa því að það sé einn Guð sem skapaði og mótaði allt úr engu í veru. Hann skilur alla hluti og er aðeins óendanlega stórkostlegur, enginn getur skilið hann. Sem hvorki er hægt að skilgreina með neinum orðum né hugsa með huganum. Trúðu því á hann og óttast hann og forðastu allt illt í ótta við hann. Varðveittu þetta og varpaðu allri girnd og ranglæti fjarri þér og íklæðstu réttlætinu, og þú munt lifa fyrir Guði, ef þú heldur þetta boðorð. Önnur bók Hermasar (boðorð) 1:1-5

Ég bauð þér, sagði hann, í fyrstu boðorðum mínum, að þú skyldir varðveita trú, ótta og iðrun. Já, herra, sagði ég. Önnur Hermasbók (boðorð) 6:1

Óttastu Guð, segir hann, og haltu boðorð hans. Því ef þú heldur boðorð hans, munt þú vera máttugur í öllu verki og öll þín verk munu vera framúrskarandi. Því með því að óttast Guð munt þú gjöra allt vel. Þetta er sá ótti sem þú verður að vera hræddur við til þess að þú getir orðið hólpinn. En óttast ekki djöfulinn, því ef þú óttast Drottin, munt þú drottna yfir honum, því að í honum er enginn máttur. Ef hann er enginn máttur, þá er hann heldur ekki óttaður. En sá sem hefur framúrskarandi mátt, hann á að óttast, því að hver sá sem hefur mátt á að óttast. En sá sem hefur engan mátt er fyrirlitinn af öllum. Óttastu verk djöfulsins, því þau eru vond. Því með því að óttast Drottin munt þú óttast og ekki gjöra verk djöfulsins, en halda þig frá þeim. Því er tvíþættur ótti; ef þú vilt ekki gjöra illt, óttast þá Drottin og þú munt ekki gjöra það. En ef þú vilt gjöra gott, þá er ótti Drottins sterkur, mikill og dýrlegur. Óttastu því Guð og þú munt lifa. Og hver sem óttast hann og heldur boðorð hans, hans líf er hjá Drottni. En þeir sem ekki halda þau, í þeim er ekkert líf. Önnur bók Hermasar (boðorð) 7:1-6

Forðastu ekki góðverk, heldur gjörðu þau. Heyrðu, sagði hann, hver dyggð þessara góðu verka er sem þú verður að gjöra til þess að þú verðir hólpinn. Fyrst og fremst er trú; ótti Drottins; kærleikur; samlyndi; réttlæti; sannleikur; þolinmæði; hreinlífi. Önnur Hermasbók (boðorð) 8:8

En þeir sem óttast Drottin og leita sannleikans um Guð og hafa allar hugsanir sínar til Drottins, skilja allt sem við þá er sagt og skilja það þegar í stað, því að þeir hafa ótta Drottins í sér. Önnur bók Hermasar (boðorð) 10:13

Hver sem því yfirgefur allar illar girndir, mun lifa Guði, en þeir sem lúta þeim munu deyja að eilífu. Því að þessi illa girnd er banvæn. Íklæðist þú því girnd réttlætisins og vopnaður ótta Drottins, og standast alla illar girndir. Því að þessi ótti býr í góðum girndum, og þegar ill girnd sér þig vopnaðan ótta Drottins og standast hann, mun hún flýja langt frá þér og ekki birtast fyrir þér, heldur óttast brynju þína. Og þú munt sigra og krýndur verða fyrir það, og þú munt ná þeirri girnd sem er góð, og þú munt gefa Guði sigurinn sem þú hefur öðlast og þjóna honum með því að gera það sem þú vilt sjálfur gera. Því ef þú þjónar góðum girndum og ert þeim undirgefinn, þá munt þú geta náð yfirráðum yfir illum girndum þínum, og þær munu vera þér undirgefnar eins og þú vilt. Og ég sagði: Herra, ég vil vita hvernig á að þjóna þeirri girnd sem er góð? Hlýðið á, segir hann, Óttist Guð og treystið honum, elskaðu sannleika og réttlæti og gjörðu það sem gott er. Önnur bók Hermasar (boðorð) 12:6-10

Og snúið yður til Drottins Guðs yðar og yfirgefið djöfulinn og lystir hans, því að þær eru vondar, bitrar og óhreinar. Og óttist ekki djöfulinn, því að hann hefur ekkert vald yfir yður. Því að ég er með yður, sendiboði iðrunar, sem ræður yfir honum. Djöfullinn hræðir menn að vísu, en ótti hans er til einskis. Óttist hann því ekki, og hann mun flýja frá yður. Því ef þér standið gegn honum, mun hann flýja burt frá yður með ruglingi. En þeir sem ekki eru fullir í trúnni, óttast djöfulinn, eins og hann hefði mikinn mátt. Því að djöfullinn reynir þjóna Guðs og ef hann finnur þá tóma, tortímir hann þeim. En ég, sendiboði iðrunar, segi yður: Óttist ekki djöfulinn, því að ég er sendur til yðar, til þess að ég megi vera með yður, eins og margir sem iðrast af öllu hjarta, og til þess að ég megi styrkja yður í trúnni. Óttist þá ekki hótanir hans, því þær eru kraftlausar, eins og taugar dauðs manns. En hlýðið mér og óttist Drottin almáttugan, sem megnar að frelsa yður og tortíma, og haldið boðorð hans, til þess að þér megið lifa Guði. Önnur bók Hermasar (boðorð) 12:22-23,27,30,33

En það sem þér gjörið fyrir nafn Drottins, það munuð þér finna í borg yðar og þér munuð njóta gleði án dapurleika og ótta. Því girnist ekki auðæfi heiðingjanna, því að þau eru skaðleg þjónum Guðs. Þriðja bók Hermasar (líkingar) 1:9

En treystu Drottni, því að ef þú gjörir þetta og óttast hann og forðast allt illt verk, þá munt þú lifa fyrir Guði. Þriðja bók Hermasar (líkingar) 5:6

Ég sagði við hann: „Herra, ég bið þig enn að sýna mér eitt. Hvað," sagði hann, „ertu að spyrja?" Ég sagði við hann: „Eru þeir sem yfirgefa ótta Guðs kvaldir um sama tíma og þeir nutu falskrar unaðar og ánægju sinnar?" Hann svaraði mér: „Þeir eru kvaldir um sama tíma." Þriðja bók Hermasar (líkingar) 6:28

Ég sagði við hann: „Herra, ég vona að allir sem heyra þetta iðrist. Því að ég treysti því að hver sem viðurkennir glæpi sína og óttist Drottin muni snúa sér til iðrunar." 3. Hermasbók (líkingar) 8:81

En nú ert þú upplýstur af englinum, en samt af sama anda. En þú verður að íhuga allt vandlega, því að þess vegna er ég sendur í hús þitt af þessum virðulega sendiboða, svo að þegar þú hefur séð allt kröftuglega, þá þurfir þú ekki að vera hræddur eins og áður. Þriðja bók Hermasar (líkingar) 9:4

En þeir sem voru hræddir og efasemdarfullir og höfðu ráðið því með sjálfum sér hvort þeir ættu að játa Krist eða afneita honum, og samt hafa þjáðst, ávöxtur þeirra er minni vegna þess að þessi hugsun kom upp í hjörtu þeirra. Þriðja bók Hermasar (líkingar) 9:237

Vitaðu og sjáðu, að á þeim degi sem þú framseldir Jesú mér, kenndi ég í brjósti um sjálfan mig og vitnaði með því að þvo hendur mínar (að ég væri saklaus) um hann sem reis upp úr gröfinni eftir þrjá daga og hafði uppfyllt þóknun þína í honum, því að þú vildir að ég væri með þér í krossfestingu hans. En nú heyri ég af böðlunum og hermönnunum sem gættu grafar hans að hann reis upp frá dauðum. Og ég hef sérstaklega staðfest það sem mér var sagt, að hann birtist líkamlega í Galíleu, í sömu mynd og með sömu röddu og með sömu kenningu og með heilbrigðum lærisveinum, án þess að hafa breytt neinu, heldur prédikað með djörfung upprisu sína og eilíft ríki. Bréf Pílatusar til Heródesar.

Gleymdar bækur Eden

Styrk hjarta þitt og vertu ekki hræddur. Þetta myrkur er ekki refsing. En, ó Adam, ég hef skapað daginn og sett sólina í hann til að lýsa, svo að þú og börn þín getir unnið verk ykkar. 1. bók Adams og Evu 13:12

Og þegar þau sáu ljósið koma aftur til sín, héldu þau aftur af ótta og styrktu hjörtu sín. Þar sem Adam var í garðinum og heyrði rödd Guðs og hljóðið sem hann lét frá sér í garðinum og óttaðist hann, sá hann aldrei skært ljós sólarinnar, né snerti logandi hiti hennar líkama hans. 1. bók Adams og Evu 16:2,7

„En nú styrktu hjarta þitt og óttast ekki. Ég er með þér allt til enda þeirra daga sem ég hef ákveðið þér.“ 1. bók Adams og Evu 19:6

En Guð sagði við Adam og Evu: „Óttist ekki héðan í frá, ég mun ekki leyfa því að koma nærri ykkur. Ég hef rekið það burt frá ykkur af þessu fjalli, og ég mun ekkert eftir láta í því til að meina ykkur.“ Fyrri bók Adams og Evu 20:2

Og Adam sagði við Guð: „Meðan ég var í garðinum þekkti ég hvorki hita né sljóleika, né hræringu né skjálfta né ótta, en nú, frá því að ég kom til þessa lands, hefur öll þessi þjáning komið yfir mig.“ Þá sagði Guð aftur við Adam: „Af því að þú hefur borið ótta og skjálfta í þessu landi, sljóleika og þjáningar, gengið og stigið, gengið upp á þetta fjall og dáið af því, þá mun ég taka allt þetta á mig til að frelsa þig.“ Fyrri bók Adams og Evu 22:3,6

Um leið og Adam hafði sagt þetta birtist honum engill frá Guði í hellinum og sagði við hann: „Ó, Adam, óttast ekki. Þetta er Satan og hersveitir hans; hann vill blekkja þig eins og hann blekkti þig í fyrstu. Í fyrsta skipti var hann falinn í höggorminum; en að þessu sinni er hann kominn til þín í mynd ljósengils; til þess að þegar þú tilbaðst hann, gæti hann heillað þig í návist Guðs.“ Þá rak engillinn Satan og hersveitir hans frá Adam og Evu og sagði við þau: „Óttast ekki; Guð, sem skapaði ykkur, mun styrkja ykkur.“ 1. bók Adams og Evu 27:12,15

Þetta gerði Guð í visku sinni, til þess að þessir gullstafir, sem voru með Adam í hellinum, skyldu skína með ljósi á nóttunni í kringum hann og binda enda á ótta hans við myrkrið. 1. bók Adams og Evu 29:7

Þá kom orð Guðs til Adams og sagði við hann: „Ó, Adam, hví hafðir þú ekki þennan ótta, hvorki þessa föstu né þessa áhyggjur áður en þú brautst gegn lögum?“ 1. bók Adams og Evu 40:1

En ó, Adam, óttast ekki, og segðu ekki í hjarta þínu: Ég hefi breitt þennan klett yfir þig sem skjól til að plága þig með honum. 1. bók Adams og Evu 49:5

Og Guð bauð englum sínum að fylgja Adam og Evu inn í hellinn með gleði, í stað ótta sem hafði komið yfir þau. 1. bók Adams og Evu 56:10

Þá kom orð Guðs til Adams og Evu, sem reisti þau upp úr þjáningum þeirra, og Guð sagði við Adam: „Vertu hughraustur og óttast ekki þann sem er nýkominn til þín.“ 1. bók Adams og Evu 59:4

Sjáðu þá, Adam, og sjáðu hann bundinn í loftinu fyrir framan þig, ófær um að flýja! Þess vegna segi ég þér, óttast hann ekki; héðan í frá gættu þín og varastu hans, hvað sem hann kann að gjöra þér. Önnur bók Adams og Evu 4:5

Óttast þú ekki, sonur minn, það er engin skömm í því. Ég vil að þú giftist, af ótta við að óvinurinn yfirbugi þig. Önnur bók Adams og Evu 7:3

En nú, Set, sonur minn, set þig fremstan meðal fólks þíns; vertu gæta þeirra og vaka yfir þeim í ótta Guðs; og leið þá á góðan veg, bjóð þeim að fasta til Guðs; og láttu þá skilja að þeir ættu ekki að hlýða Satan, svo að hann tortími þeim ekki. Önnur bók Adams og Evu 8:14

Þá fastaði Set oft á fjörutíu daga fresti, eins og elstu börn hans gerðu. Því að fjölskylda Sets fann ilm trjánna í garðinum þegar vindurinn blés í þá átt. Þau voru hamingjusöm, saklaus, án skyndilegs ótta, það var engin öfund, engin ill verk, ekkert hatur á meðal þeirra. Það var engin dýrsleg ástríða; frá engum munni meðal þeirra komu hvorki ljót orð né bölvun; hvorki ill ráð né svik. Því að menn þess tíma sóru aldrei, en við erfiðar aðstæður, þegar menn urðu að sverja, sóru þeir við blóð Abels hins réttláta. Önnur bók Adams og Evu 11:11-12

Enok sagði einnig við þá: „Vaktið sálir yðar og haldið fast í ótta Guðs og í þjónustu hans, og tilbiðjið hann í einlægri trú og þjónið honum í réttlæti, sakleysi og dómi, í iðrun og einnig í hreinleika.“ Önnur bók Adams og Evu 22:7

Vertu hugrakkur, Enok, óttast ekki; hinn eilífi Guð sendi okkur til þín, og sjá! Þú munt í dag stíga upp með okkur til himins, og þú munt segja sonum þínum og öllu heimilisfólki þínu allt sem þau munu án þín gera á jörðinni í húsi þínu, og láttu engan leita þín fyrr en Drottinn snýr þér aftur til þeirra. Leyndarmál Enoks 1:10

Hlýðið á mig, börnin mín, ég veit ekki hvert ég fer eða hvað yfir mig muni koma. Nú segi ég ykkur því, börnin mín: Snúið ykkur ekki frá Guði fyrir augliti hégómanna, sem hvorki skapaði himin né jörð, því að þeir munu farast og þeir sem tilbiðja þá. Megi Drottinn veita hjörtu ykkar örugga ótta við hann. Og nú, börnin mín, látið engan hugsa sér að leita mín fyrr en Drottinn snýr mér aftur til ykkar. Leyndardómar Enoks 2:1

„Vertu hugrakkur, Enok, óttast ekki," og sýndi mér Drottin úr fjarlægð, sitjandi á háum hásæti sínu. Því hvað er á tíunda himni, þar sem Drottinn býr hér? Leyndardómar Enoks 20:2

Og Drottinn sendi einn af dýrðlegum mönnum sínum, höfuðengilinn Gabríel, og hann sagði við mig: „Vertu hugrakkur, Enok, óttast ekki, rís upp fyrir augliti Drottins í eilífðinni, rís upp, kom með mér." Leyndardómar Enoks 21:4

Vertu hugrakkur, Enok, óttast ekki, rís upp og stattu frammi fyrir mér um eilífðina. Leyndardómar Enoks 22:5

Eins og eitt ár er heiðraðra en annað, svo er einn maður heiðraðari en annar, sumir fyrir miklar eignir, sumir fyrir visku hjartans, sumir fyrir sérstaka greind, sumir fyrir slægð, einn fyrir þögn varanna, annar fyrir hreinlæti, einn fyrir styrk, annar fyrir fegurð, einn fyrir æsku, annar fyrir skarpskyggni, einn fyrir líkamsbyggingu, annar fyrir næmni, látum það heyrast alls staðar, en enginn er betri en sá sem óttast Guð, hann mun verða dýrðlegri í framtíðinni. Leyndardómar Enoks 43:2

Þannig kunngjöri ég ykkur, börnin mín, og dreifi bókunum til barna ykkar, í allar kynslóðir ykkar, og meðal þeirra þjóða sem hafa vit á að óttast Guð, megi þeir taka við þeim og megi þeir læra að elska þær meira en nokkurn mat eða jarðneska sælgæti, og lesa þær og leggja sig fram um að vinna með þeim. Og þeir sem skilja ekki Drottin, sem óttast ekki Guð, sem taka ekki við heldur hafna, sem taka ekki við þeim (sjá bækurnar), hræðilegur dómur bíður þeirra. Leyndardómar Enoks 48:5-6

Því að von mín er á Drottni og ég mun ekki óttast, og af því að Drottinn er hjálp mín, mun ég ekki óttast. Óður Salómons 5:9

Og ég varð máttugur í sannleikanum og heilagur fyrir réttlæti þitt, og allir andstæðingar mínir hræddust mig. Óð Salómons 25:10

Og þeir sem ganga á þeim lýtalausir skulu ekki óttast. Óð Salómons 39:5

Og hann fyrirskipar einnig sérstaklega að táknið sé fest á hendur okkar, sem sýnir greinilega að við ættum að framkvæma hverja einustu verk í réttlæti, minnast eigin sköpunar okkar og umfram allt ótta við Guð. Aristeasarbréf 6:48

Og hann svaraði: „Ef maður sýnir réttláta framkomu gagnvart öllum, þá mun hann alltaf breyta rétt í hverju tilefni og muna að Guði er kunnug hverri hugsun. Ef þú tekur ótta Guðs sem upphafspunkt, munt þú aldrei missa af markmiðinu." Bréf Aristeasar 7:35.

Og hann sagði: „Ef þú skilur vel þá hugmynd að allir menn séu af Guði útnefndir til að deila bæði hinu mesta illa og hinu mesta góðu, þar sem það er ómögulegt fyrir mann að vera undanþeginn þessu. En Guð, sem við ættum alltaf að biðja til, veitir okkur hugrekki til að þola." Þá spurði hann manninn: „Hvert er hið sanna markmið hugrekkis?" Og hann svaraði: „Ef rétt áætlun er framkvæmd á hættustund í samræmi við upphaflega áform. Því að Guð framkvæmir allt þér til hagsbóta, ó konungur, þar sem áform þín eru góð." Bréf Aristeasar 7:49,51-52

Og hann svaraði: „Ef þú sýnir öllum mönnum góðvild og vinnur vináttu þeirra, þá þarft þú ekki að óttast neinn. Að vera vinsæll meðal allra manna er besta góð gjöfin sem hægt er að fá frá Guði!" Aristeasarbréf 8:32

Og eftir að hafa veitt honum sama lof og hinir, spurði konungurinn annan, hvernig hann gæti losnað við ótta? Og hann sagði: „Þegar hugurinn er meðvitaður um að hann hefur ekkert illt gert og þegar Guð beinir honum að öllum göfugum ráðum.“ Bréf Aristeasar 9:13-14

Konungurinn fagnaði svarinu hástöfum og leit síðan á næsta mann og sagði: „Hvern ættum við að skipa sem yfirmenn yfir herinn?“ Hann útskýrði: „Þeir sem skara fram úr í hugrekki og réttlæti og þeir sem eru meira áhyggjufullir um öryggi manna sinna en að vinna sigur með því að hætta lífi sínu með fljótfærni. Því eins og Guð gerir vel við alla menn, svo eruð þið líka, í eftirlíkingu hans, velgjörðarmenn allra þegna ykkar.“ Bréf Aristeasar 10:9-10

Því að sú aðdáun sem ekki aðeins heimurinn í heild heldur einnig böðlarar þeirra nutu fyrir hugrekki þeirra og þolgæði, gerði þá að höfundum falls þeirrar harðstjórnar sem þjóð okkar lá undir, þeir sigruðu harðstjórann með þolgæði sínu, svo að fyrir tilstilli þeirra hreinsaðist land þeirra. Nú birtist viska í formi dómgreindar og réttlætis, hugrekkis og hófsemi. Fjórða Makkabeabók 1:9,16

Þú skalt ekki heldur saurga hreinan munn elli minnar og ævilanga trúfesti mína við lögmálið. Hrein skulu feður mínir taka á móti mér, óhræddir við kvalir þínar allt til dauða. Fjórða Makkabeabók 2:57

Þá, að hluta til í samúð með elli hans, að hluta til í samúð með vini sínum og að hluta til í aðdáun á hugrekki hans, gengu nokkrir hirðmenn konungsins til hans og sögðu: Fjórða Makkabeabók 3:8

En þeir, sem heyrðu fortölur hans og sáu hræðilegu vélar hans, sýndu ekki aðeins engan ótta heldur settu í raun heimspeki sína gegn harðstjóranum og með réttri skynsemi sinni niðurlægðu þeir harðstjórn hans. Fjórða Makkabeabók 4:30

En þeir urðu mjög reiðir yfir djarfmælgi mannsins og þeir tóku úr lið hendur hans og fætur með úrliðunarvélum sínum, kipptu útlimum hans úr liðamótum og losuðu þá; og þeir vöfðu um fingur hans, handleggi, fætur og olnbogalið. Fjórða Makkabeabók 5:31

Og allir saman horfðu þeir björtum og djarflega hver á annan og sögðu: „Af öllu hjarta munum við helga okkur Guði sem gaf okkur sálir okkar og lána líkama okkar til að halda lögmálið. Óttumst ekki þann sem telur sig drepa, því að mikil barátta og hætta fyrir sálina bíður þeirra, sem brjóta gegn fyrirmælum Guðs.“ Fjórða Makkabeabók 6:26-27

En af öllum mæðrum var hún, af sonunum sjö, ríkari af kærleika en hinar, því að þar sem hún hafði í sjö barneignum fundið fyrir móðurlegri hlýju gagnvart ávexti lífs síns og verið þvinguð til ástar vegna hinna mörgu kvala sem hún bar hvert þeirra í, hafnaði hún engu að síður af ótta við Guð núverandi öryggi barna sinna. Þú grést ekki heldur þegar þú horfðir augu hvers þeirra, mitt í kvalunum, horfa djarflega á sömu angistina og sást í skjálfandi nösum þeirra merki um yfirvofandi dauða. Því hún sá í eigin huga, eins og það höfðu verið slægir talsmenn í ráðssal, náttúruna og foreldrahlutverkið og móðurástina og börnin sín á grindinni, og það var eins og hún, móðirin, sem hafði valið á milli tveggja atkvæða í máli barna sinna, eins fyrir dauða þeirra og eins til að bjarga þeim á lífi, leit þá ekki á björgun sjö sona sinna um stund, heldur minntist hún, sem sönn dóttir Abrahams, guðhrædds hugrekkis hans. Fjórða Makkabeabók 7:5,14,20

En hin heilaga og guðhrædda móðir kveinaði ekki með þessum harmakveini yfir neinum þeirra, hvorki bað hún neinn um að flýja dauðann né harmaði þá eins og deyjandi menn; heldur, eins og hún hefði sál úr hörku og væri að fæða fjölda sona sinna, í annað sinn, til ódauðlegs lífs, bað hún þá heldur og sárbændi um að þeir skyldu deyja fyrir trúarbrögðin. Fjórða Makkabeabók 7:34

Ó, sonur minn! haltu þig við vitringar, sem óttast Guð, og vertu eins og þeir, og komdu ekki nálægt fáfróðum mönnum, svo að þú verðir ekki eins og hann og lærir ekki vegu hans. Ó, sonur minn! Maður sem óttast Guð, óttast hann og heiðra hann. Ó, sonur minn! Óttast ekki Drottin þinn, sem skapaði þig, svo að hann þegi ekki við þig. Ó, sonur minn! Maðurinn sem hefur enga hvíld, dauði hans er betri en líf hans, og grátur er betri en söngur, því að sorg og grátur, ef ótti við Guð er í þeim, eru betri en söngur og gleði. Saga Ahikars 2:14,20,34,48

Og Faraó var ráðvilltur yfir frjálsleika tungu sinnar og djörfung í svörum. Þá reis Faraó upp af hásæti sínu, gekk frammi fyrir Haiqâr og sagði við hann: „Seg mér nú, svo að ég geti séð hverjum herra þínum, konunginum, líkist og hverjum þeir eru líkir tignarmönnum hans.“ Saga Ahikars 5:49

Gefið því ekki gaum, börnin mín, að fegurð kvenna, né hugsið um málefni þeirra, heldur gangið í einlægni hjartans í ótta Drottins og leggið erfiði ykkar í góðverk, í nám og í sauðfé ykkar, þar til Drottinn gefur ykkur konu, sem hann vill, svo að þið þolið ekki eins og ég. Rúbens testamenti 2:1

Í tvö ár þjáði ég sál mína með föstu í ótta Drottins og lærði að ótti Guðs frelsar öfund. Símeonsbréfið 1:18

Og nú, börnin mín, býð ég yður: Óttist Drottin Guð yðar af öllu hjarta og gangið í einlægni eftir öllum lögmálum hans. Öðlist visku í ótta Guðs með kostgæfni, því að þótt einhver verði leiður í herleiðingu, og borgir og lönd eyðileggjist, og gull og silfur og allar eigur farist, þá getur viska hins vitra ekkert tekið burt nema blindu óguðleikans og hörkuleysið sem kemur af syndinni. Lev 4:1,8

Og ótti féll yfir þá, og þeir hættu að berjast gegn okkur. Ég var tuttugu ára gamall, þegar þetta stríð hófst. Og Kanaanítar óttuðust mig og bræður mína. Júda-testamentið 1:23,51

Ef þér drekkið vín í gleði, verið þá hógvær í ótta Guðs. Því að ef ótti Guðs hverfur í gleði yðar, þá kemur drykkja upp og blygðunarleysi læðist inn. Júda testamentið 3:25-26

En óttist þér Drottin, Guð vorn, af öllum mætti yðar alla ævidaga yðar. Testamenti Sebúlons 2:40

Og nú, börn mín, óttist Drottin og varist Satan og öndum hans. Testamenti Dan 2:14

Því, börnin mín, látið öll ykkar verk vera unnin með reglu, með góðum ásetningi í ótta við Guð, og gerið ekkert óreglulegt í háði eða ótímabært. Naftalí-testamentið 1:21

Ef þér gjörið það sem gott er, börnin mín, þá munu bæði menn og englar blessa yður, og Guð mun vegsamaður verða meðal heiðingjanna fyrir yður, og djöfullinn mun flýja frá yður, og villidýrin munu óttast yður, og Drottinn mun elska yður, og englarnir munu halda sig við yður. Naftalíbók 2:26

Hann talar ekki gegn heilögum manni, því að ótti Guðs sigrar hatur. Því að af ótta við að hann muni móðga Drottin, mun hann ekki gera neinum manni rangt, jafnvel ekki í hugsun. Gads testamenti 1:29-30

Því að Drottinn yfirgefur ekki þá sem óttast hann, hvorki í myrkri né í fjötrum né í þrengingum né í neyð. Því að Guð lætur ekki til skammar verða eins og maður, né óttast hann eins og mannsson, né veikist hann né skelfist eins og jarðneskur maður. Jósefsvitund 1:21-22

Bræður mínir vissu hversu mikið faðir minn elskaði mig, en samt upphef ég mig ekki í huga mínum. Þótt ég væri barn, hafði ég guðsótta í hjarta mínu, því að ég vissi að allt myndi líða hjá. Og ég reis mig ekki gegn þeim með illum ásetningi, heldur heiðraði ég bræður mína. Og af virðingu fyrir þeim, jafnvel þegar ég var seldur, forðaðist ég að segja Ísmaelítunum að ég væri sonur Jakobs, mikill maður og voldugur. Höfið þér einnig, börn mín, ótta Guðs í öllum verkum yðar fyrir augum og heiðrið bræður yðar. Jósefs testamenti 2:5-7

Óttist Drottin og elskið náunga ykkar. Og þótt andar Belíars geri kröfu um að þið plágið ykkur með öllu illu, þá skulu þeir ekki drottna yfir ykkur, eins og þeir höfðu ekki gert yfir Jósef, bróður mínum. Hversu margir menn vildu drepa hann, og Guð verndaði hann! Því að sá sem óttast Guð og elskar náunga sinn getur ekki verið sleginn af anda Belíars, þar sem hann er verndaður af ótta við Guð. Testamenti Benjamíns 1:14-16